

AMERIKANSKI SLOVENEK

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

49. ŠTEVILKA.

JOLIET, ILLINOIS, 8. NOVEMBRA 1912

LETNIK XXI.

WILSON IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA Z. D.

Demokratski kandidat dobil 432 izmed 531 elektoralnih glasov in zmagal v 41. državah.

DUNNE GUVERNER V ILLINOISU

Taft poražen kakor še noben predsednik v zgodovini te dežele.

Chicago, Ill., 7. nov. — Ljudstvo Združenih Držav je govorilo v tork še z večjim poudarkom, nego je bilo razvidno iz torkovih večernih poročil. Woodrow Wilson iz New Jersey in Thomas R. Marshall iz Indiane, kandidata demokratske stranke, sta zmagala v 41ih izmed 48ih držav in dobila 432 izmed 531 glasov v elektoralnem zboru. "Roosevelt in Johnson sta zmagala v štirih državah in dobila skupaj 87 elektoralnih glasov. Predsednik Taft je utrpel največje ponižanje izmed vseh predsednikov v

nois, Pennsylvania, Michigan in South Dakota.

Dunne zmagal v Illinoisu.
V državi Illinois zasede guvernerski stol bivši sodnik in župan chicški Edward F. Dunne, demokrat. Njegova večina znaša doslej 109,148 glasov. Takozvani progresivniki so zelo razočarani nad porazom svojega guvernerskega kandidata Franka H. Funk. Vendar je ta po številu dobljenih glasov nadkrilil republikanca Deneena, sedanjega guvernerja.

150 glasov večine v kongresu. Demokrati bodo imeli v poslanski zbornici prihodnjega kongresa večino 150 članov.

Bržkone bodo imeli malo večino tudi v senatu.

Po nepopolni cenitvi bodo imeli članov v prihodnji zbornici:

Demokrati291
Republikanci125
Progresivniki16
Za kongresnika enajstega distrikta v državi Illinois je bil zopet izvoljen republikanec Ira C. Copley z večino nad 11,000 glasov.

Socialisti.
Dosedanja poročila kažejo, da je socialistična stranka pridobila mnogo gla-

TURKI PROSIJO ZA POSREDOVANJE.

Turška armada strta, razkropljena in na divjem begu v Carigradu.

EVROPSKE VELESILE V STISKU.

Rade bi ščitile Turčijo in obenem ustregle njenim premagavcem.

London, 6. nov. — Brzjavke z Balkanskih bojišč pripovedujejo o novih porazih ostankov turške armade, ki poizkuša zadržati zaveznike od Carigrada.

Neko poročilo iz Rima pravi, da se je trdnjava Monastir danes vdala srbskim četam. Celi šesti turški armadni voj je bil nastanjen v Monastiru, in mnoge turške čete na begu iz drugih krajev v pokrajini so se bile zatekle tjakaj. Brzjavka ne pove, ali se je velika turška armada vdala Srbom. Monastir je bil prizorišče mnogih klanj. Polovica njegovega prebivalstva 40,000 duš je kršćanske vere.

Brzjavka iz Belgrada pravi, da se je Novovaroš, zadnja turška postojanka v okraju Novipazar, tudi vdala srbskim četam. Šest turških častnikov in 225 mož je bilo ujetih in 250 pušk izročenih Srbom.

Mesto Perlep, ki se je vdalo včeraj Srbom, se je trdovratno branilo in obe armadi sta utrpeli veliko izgubo na mrtvih in ranjenih.

Drenopolje (ali Odrin, Adrianopolj) je baje v silni stiski, ker je glavna vodna zaloga mestna pretrgana. Živeža je primanjkuje in vojski v posadki se bi jejo s civilisti za hrano.

Vojne ladje raznih velevalst so na poti do Carigrada.

Velika porta ima malo upanja, da obdrži Čataljo, če velevalsti ne stopijo vmes. Vlada je celo zapretila, da zapusti glavno mesto in se umakne v Malo Azijo, če se vojna ne konča. Pa to se smatra za pretvezo, da bi velesile hitreje posredovale.

Brzjavka z Dunaja pravi, da je črnogorski kralj Nikita rekel:

"Dočim bodo balkanski narodi sami poravnali svoje zadeve, vendar jih njihove zmage niso napravile tako predzre, da ne bi svojih želj prilagodili splošnemu položaju v Evropi."

Turška armada strta.

Sofija, 6. nov. — Turška armada pod poveljstvom Nazim paše je bila popolnoma strta v veliki bitki zadnjih dveh dni na progi Serai-Corlu. Po poluradnem "Miru" so Turki izgubili na mrtvih in ranjenih več nego 30,000 mož. Bolgari sedaj pritiskajo za poraženim sovražnikom.

Turške čete so tako zbegane in potrte, da jih Bolgari lahko napadajo od vseh strani z uspehom. Turkom že primanjkuje topov in streliva.

Bolgarske sprednje čete so baje že pri jezeru Derkaškem, nedaleč od morja.

Turške izgube na mrtvih in ranjenih med petdnevno bitko okoli Lule Burgasa in Bunarhisara se cenijo na 25,000 mož. Bolgarske čete so zaplenile sedemtrideset baterij brzostrelnih topov in ujele 2,000 Turkov.

Bolgarska armada v Macedoniji naglo prodira navzdol ob reki Strumi.

Atene, 6. nov. — Grški časopisi pravi, da se predlagano premirje sprejme samo tedaj, če se turški prestol prenese v Malo Azijo in uvedejo reforme v korist kršćanskega prebivalstva.

Savov — bolgarski vojskovodja.

London, 3. nov. — Vojaški večški komaj pričakujejo podrobnosti o življenju bolgarskega poveljnika Savova, zmagač Turkov. V štirih dneh se je Savov (izgovori: Savov) povzdignil iz balkanskega omračja na prvo mesto med evropskimi vojaškimi poveljniki. Njegovo prodiranje v Traciji proti jugu v mnogih obupno bojovanih in sijajno manevrovanih bitkah do carigradskih vrat je napisalo novo poglavje v znanosti vojskovanja.

Znamenito "obratno kretanje", naglica, s katero je premikal svoje vojske, njegov čudoviti uspeh pri vzdrževanju najtežjega topništva v hitrosti s pehoto in konjstvom, vse to so posebna poglavja dramatične vojne, ki se bodo morala še opisati.

Glede njega samega je silno malo znanih podatkov. Položaj je zahteval poveljnika njegove sposobnosti, in odzval se je. Vse, kar je znanega o njem, je, da je Savov še mlad mož, samo 42 let star. Rodom je Bolgar, graduirane bolgarske vojaške šole, a svoje študije je razširil v Peterburgu, Parizu in Berlinu. General Savov je srednje velikosti, temne barve kakor vsi Slovani, vitez, žilav, obdarjen z neizmerno energijo, neprestrašen in hraber.

V vojašnici je Savov 100 odstotkov zgolj vojak. V družabnem življenju je dvorjan — lep, olikan, priljubljen

med damami, sijajna podoba moža z lasmi in očmi tako črnimi kakor noč in lahno zavijani brki so tudi barve kakor vran.

Do izbruha sovražljivosti je bil Savov polkovnik Ferdinandovega ali kraljevega polka. To stališče na dvoru je bilo menda merodajno, da je bil izbran za poveljnika bolgarske armade ob začetku vojskovanja, toda posledice kažejo, kako umestno je bilo carja Ferdinanda zaupanje.

Gotovo je, da je Savov že davno, ko je začel svojo vojaško karijero, izdelal svoj načrt za vojno proti Turčiji. Ko je Nazim bej odhajal v sedanjo vojno, je obljubil sultanu, da se povrne zmagovit ali sploh ne vrne. A pred dvema letoma je Savov, govoreč v Parizu z nekim prijateljem o vojni s Turčijo, o kateri so Bolgari dolgo let sanjali, rekel:

"Pripravljeni bomo, ko pride, in če mi njegovo veličanstvo zaupa poveljstvo, razpnem bolgarsko trobojnico na mojeji sv. Zofije."

Turčija poražena.

Dunaj, 4. nov. — Turčija je strta. Po več nego petstoletnem nasilstvu v južnovzhodni Evropi je Turke zdaj na tem, da ga zapode nazaj v Azijo, preko Bospora. V eni najkrajših, najkrvavejših in najodločilnejših vojn v zgodovini človeštva je bila velika država ponižana in poražena po malem kraljestvu, niti polovica njene velikosti. Nepopravno poražena od Bolgarov utegne Turčija izgubiti svojih 5,000 štirijakiš milij ozemlja v Evropi s 6,000,000 podanikov.

Grecija, Srbija in Črna Gora so pomagale strmoglaviti Turčijo. Zgodovina pripíše glavni del časti Bolgariji, pravi zmagavki.

Zgodovina svetovne važnosti se dela na balkanskem polotoku. Velevalsti svetovne se še niso oddahnile od strmenja nad junaškimi čini Bolgarov, ki so udrihali po Turkih čimdalje huje. Pa dočim je politična stran borbe silno važna, je človeška stran borbe sedaj mučni del povesti. Pičle podrobnosti o ponočnih bitkah, hrabri naskoki, dolga bombardovanja in planjave posute z mrtvci in umirajočimi vzbujajo zdaj ljudsko pozornost.

Turek se je vgnezdil v Evropi 1. 1354. in kakor vse kaže, bode pognan nazaj 1. 1912, po 558letnem bivanju tukaj.

Vest se pričakuje vsak trenutek, da kršćanski vojaki trkajo na vrata otomanskega glavnega mesta, in potem se pričakuje vest o begu Mohameda V. Zadnje brzjavke pripovedujejo o ti-sočeri mrtvih, pušenih na bojnem polju, ki se razteza v obliki velikanske elipse proti jugu in vzhodu od Kirk Kiliseh, vstevši Drenopolje, Lule Burgas, Serai in druga mesta ob vzhodni železnici in reki Erkeno, do končne točke petnajst milj severno od Carigrada v Čalajskih utrdbah. To veliko bojišče, po katerem je borba divjala petnajst dni, obsega najmanj petsto štirijakiš milj.

Na tisoče ranjenih Bolgarov in Turkov leži v naglo napravljenih bolnišnicah v mestih Horlu, Lule Burgas, Istrandze Viza, Serai in Eski Baba.

Milejše potoze človeštva niso bile v mislih zmagovalnih Bolgarov, ko so kakor vihra prodirali s poplavno silo proti jugu, zapuščajoč za sabo mrtvece in umirajoče in vso strašno škodo, ki znači krvavo vojno.

Na tucate vasi in selišč je zgorelo ali se zrušilo vsled streljanja s topovi. Na tisoče ljudi je brez strehe, na begu s turško armado v Carigrad ali iskaje zavetja pred bolgarinimi vojski generala Savove armade.

Po ukazu carja Ferdinanda se nebojnevni ščitijo, in pomoč se prinaša vsem ranjencem enako, turškim kakor kršćanskim, od strani bolgarskih vojakov.

Turki pa se obnašajo grozovito. Brez usmiljenja koljejo kristjane povsah in jih nabadajo na kole in mečejo na grmade, katere potem zažigajo.

Mir?

Budimpešta, 5. nov. — Avstro-ogrski minister zunanjih zadev, grof Berchtold, je podal danes odseku za vnanje zadeve v poslanski zbornici sledečo izjavo:

"Dočim so balkanske države začetkom vojne trdile, da je njih smoter edinole, priti svojim bratom na Balkanu na pomoč, da se osvobodijo nedostojnega jarma, pod katerim so ječali, so tekom doseženih uspehov dokaj povečale svoje zahteve, in sicer tako močno, da niso več združljive s celovitostjo Turčije. Dočim na politiko avstrijsko ne vpliva nikak odpor proti raztegu, se mora vendar skrbeti s posebnim ozirom na koristi monarhije za to, da se ohrani mir. Ne dvomimo o tem, da našemu glasu lahko zadobimo posluh, in da to gotovo dosežemo, ne da bi izzvali spor, ki bi zadel upravičene zahteve drugih narodov. Pripravljeni smo, mnogo privoliti vsled izpremenjenega položaja na Balkanu, da tako postavimo stalno podlago za prijazno sporazumljenje z državami. Na drugi strani imamo pravico zahtevati, da se zakonite koristi dvojne monarhije po balkanski preosnovi ne oškodujejo.

ETBIN KRISTANOV SHOD V CHICAGI.

Ne vem, kaj so si mislili čikaški Slovenci, ko so v nedeljo dne 3. novembra zapuščali dvorano po končanem Kristanovem shodu. Na mnoge je vplival njegov močni glas, njegov hud pogled, njegovo stegovanje rok in stiskanje pesti in skakanje po odru — ali, če bi tega ne bilo, bi bil govor brez vsakega vtisa. Kristan sam dobro zna, da mlati po Ameriki prazno slamo, zato on ni dal niti enega govora tiskari; iz tiskanega govora bi se lahko namreč spoznala praznота Kristanovega duha. Kristan, zelen od nog do glave, je prišel učiti ameriške Slovence. Prišel je reševati v Ameriko delavsko vprašanje; prišel je pomagati — slovenskim delavcem. Pa kako? Čujte, kako Kristan rešuje delavsko vprašanje:

Pravijo, da je Bog ustvaril Adama. Kaj pa mu je Bog dal? Nič! Še obleke ne! Roke imaš — sedaj pa delaj v potu svojega obraza! Tako se jezi Kristan, zakaj je bil Bog tako krivično ustvaril Adama. G. Kristan je namreč mnenja, da ni dosti, če je Bog človeku dal celo zemljo v dar in celo stvarstvo v korist in uživanje in da je dal človeku zdravo telo in zdrav razum — ne; g. Kristan misli, da bi Bog moral Adamu ustvariti tudi zlato palačo, obleči ga v frak in mu posaditi ci-

VAŽNO VPRAŠANJE.
Slovenska Nar. Podporna Jednota je postala po zadnji konvenciji socijalistična, in glasilo S. N. P. J. je danes socijalistično.

Člani S. N. P. J., ali ste res vsi socijalisti?

Smrt blage slovenske žene.

Cleveland, O., 4. nov. — Prvega novembra, dan Vseh svetnikov, zapustila je ta zbegani nečimerni svet ter se preselila v stanovašišče svetnikov Jera Seliškar. Pokojna je bilo stara 71 let. Bolehala je že kacic šest ali sedem mesecev na srčni bolezni. Pred petimi tedni začela jo je bolezen nadlegovati vedno bolj znatno in zadnji teden se je morala uleči popolnoma. Bolezen ji je delala čim dalje večje muke, toda trpela je vse voljno in iskala pomoči in tolažbe le v pogostem prejemanju Onega, kateri vabi vse uboge trpeče: "Pridite k meni vsi, ki se trudite... in jaz vas bodem poživil." Res kak razloček med bolnikom, ki pogosto prejema to sladko krepilo in pa bolnikom, ki se tega boji "zato, da bi ne umrl". Rajna Seliškar je bila vedno vesela, čeprav je morala veliko trpeti, še celo dan svoje smrti nasmešnila se je večkrat v kaki nedolžni šali, da bi polajšala žalost okrog stoječim, kateri so s težkimi srci opazovali, da se bliža konec njenemu trpljenju. Malo minut pred smrtjo poznala je še okrog stoječe, ki so ji podajali roke v zadnje slovo. Umrla je ob osmi uri zvečer, ravno ob uri, ko je stopal njen sin, Rev. Dr. Seliškar, profesor v St. Paulskem semenišču, tam na vlak, da prihiti k smrtini postelji svoje dobre matere. Prepozno ga je došel telegram, da bi jo dobil še živo. Obiskal jo je dvakrat med poletjem in tudi sedaj je mislil, da jo še najde živo, a svetniki v nebesih niso hoteli čakati, ampak sprejeli so jo v svojo sredo, predno je on dospel, dasi je bil udarec za njega težak.

Pokojna je bivala že več let tukaj pri svojem sinu, dobro poznanem slovenskem zdravniku, Dr. James Seliškarju, kateri je storil vse, da bi ji nadomestil dom, katerega je že v letih zapustila v stari domovini za seboj. Razven teh dveh, Rev. John in Dr. James Seliškarja, zapušča umrla še dva sinova, enega v Willardu, Wis., in drugega v Polhovem Gradcu na Kranjskem, kakor tudi eno hčer, Marijo, omoženo Zumer v Brockway, Minn. Pri tem pa zapušča tudi dva brata: Prevz. g. Jakoba Trobca, škofa iz St. Cloud, Minn., in Blaža Trobca v Polhovem Gradcu, kakor tudi dve sestrji, Marijo in Marijano v St. Cloudu.

Slovesno zadušnico je daroval za njo sin, Rev. Seliškar, pri kateri so mu stregli Rev. B. Ponikvar kot dijakon in Rev. J. J. Oman kot subdijakon in Rev. Jos. Laurič iz Newburga, O., kot obrednik. Izvanredno krasni pogreb in obilno spremstvo na pokopališču ji je preskrbel drugi sin, Dr. James Seliškar pod vodstvom g. A. Grdina. Razven nekaterih sorodnikov iz družine, James Seliškar, so nosili krsto: g. F. Suhadolnik, g. Jernej Knaus, g. John Gornik in pa g. A. Grdina. Med mnogimi krasnimi cveticami in venci, ki so bili položeni na njen grob opazil sem tudi krasni veliki venci spleten iz prijetno dišečih rož, na katerem je bil privezan listek z

linder na glavo, na dvorišču palače pa naj bi čakal avtomobil in v tem avtomobilu bi moral Adam najti prvo številko socialistične lista s prvim vodnim člankom: Smrt kapitalizma! Nadalje je g. Kristan filozofiral, da med človekom in živaljo ni bistvene razlike. Večkrat je rabil besede: "človek in druge živali." Po njegovem mnenju človek nima duše, ampak možgani so to, kar nekateri imenujejo dušo. Da se g. Kristan ne sramuje svojega sorodstva z opico, je pa dokazal s tem, ko je trdil, da ima opica skoraj ravno tako roko kakor človek. Razloček je prav malenkosten: Opica pobere kamen, in ga spusti na tla; človek pa pobere kamen, in ga lahko vrže ali zažene proč. To je povedal — delavcem v pouk!

G. Kristan tudi ne ve za gotovo, če je Kristus sploh kdaj živel na svetu. "Če je kdaj živel Kristus..." Da mora Kristan tako nevednost prodajati, mi je res nerazumljivo. Naj vzame g. Kristan kako knjigo v roke ali časopis in naj vpraša kakšnega šolarčka ali pa profesorja, kaj pomeni letnica 1912. In šolarček in profesor — oba mu bosta odgovorila, da letnica 1912 pomni, da je 1912 let po rojstvu Kristusovem.

G. Kristan je javno rekel med govorom (Nadaljevanje na 8. strani.)

imeni St. Paulskih semenšnikov, kar nam gotovo potrjuje, kar smo že večkrat slišali, da med vsemi ondnotnimi profesorji ni nobeden bolj priljubljen med svojimi učenci, kot je Rev. Dr. Seliškar.

Vsem prizadetim, posebno pa otrokom in bližnjim sorodnikom izražamo naše srčno sožalje. Umrlj vzorni in vsega spoštovanja vredni slovenski materi, ki počiva tam gori na prijaznem hričku, na "Kalvariji" pokopališču, pa kličemo: Spočij se, blaga žena, od mnogega truda! Dolga in večkrat s trnom in ostrimi kamni posuta je bila tvoja pot skozi to življenje, a neustrašeno in neomahljivo si hodila napreduj in dajala pogum in srčnost svojim otrokom, in danes so ti vredni tebe. Zato počivaj sedaj, blaga mati, svoje delo si tukaj dokončala kakor zvesta dekla Gospodova in zato te je poklical Gospod uživati plačilo svojega truda in krono svoje zvestobe. Kakor solnce sedaj obseva "Kalvarijo" in tvoj grob, tako obseva tvojo blago dušo obličje božje in žar Njegove ljubezni. Zato lahko počivaš v miru. R. I. P.

Dinamična pravda.

Indianapolis, Ind., 4. nov. — Pri današnji razpravi v dinamični pravdi proti Franku Ryanu se je državnemu pravnistvu baje posrečilo, s pismi dokazati, da je obtoženec takrat, ko je bil predsednik unije "International Association of Bridge & Structural Iron Workers", večkrat potoval v zvezi z izvrševanjem eksplozij.

Listnica uredništva.

G. F. B., Poplar Bluff, Mo. Vaš dopis prejel, a ker nima nikakega pomena za širšo javnost, ga ne moremo priobčiti. Oprostite!

Joliet. Gospod Jos. Klepec, do 1. nov. poslovođa v slovenski tiskarni Amerik. Slovenca, je odločil to službo in bo oddajal naprej kot zastopnik "Amerik. Slovenca" potoval po slovenskih ameriških naselbinah in širil list ter nabiral naročnike. Kot poslovođa je sedem let marljivo in zvesto opravljal svojo službo ter mu tem potom izrekamo iskreno zahvalo. Obenem ga pa tudi priporočamo rojakom širom Amerike, g. Klepec je naš zastopnik, na njega se lahko popolnoma zanesete, mu javite svoje želje glede lista, pri njem si lahko naročite list, kateri ga se nimate, in mu tudi izročite naročnino. "Amerikanski Slovenec" ima v vsaki številki izborne članke vsakovrstne vsebine, tu najde duševne hrane izobraženec in preprost delavec, posebno se še pa zanima za socialno vprašanje. Zato ta list v vsako slovensko hišo! G. Klepec vam je zdaj na razpolago za vsako pojasnilo, z zaupanjem se obrnite do njega.

Jolietске novice.

—Novi zvezni kolodvor (Union Station) je bil uradno odprtoren za rabo potniškim vlakom z dnem 1. t. m.

—Štirje Jolietčani so bili nevarno ranjeni, ko je v nedeljo zvečer v Chicagi neka lokomotiva Belt-proge trčila ob Archer-avenue-karo na razkrižju 46. ceste in Archer ave.

—Za gg. Špehar in Levstik ležijo čeki v pisarni Joliet Slovenic Bottling Co., ker nista znana njuna naslova.

WOODROW WILSON. THOMAS RILEY MARSHALL.
novoizvoljeni predsednik Z. D. novoizvoljeni podpredsednik Z. D.

zgodovini. Zmagal je samo v treh državah, ki mu dajejo 12 glasov v elektoralnem zboru.

Wilson-Marshallov tiket ni le dobil ogromne večine 229 glasov v elektoralnem zboru, marveč tudi velikansko večino vseh oddanih glasov. Zanesljive številke kažejo, da so prejeli troji kandidati sledeče število glasov:

Wilson7,047,334
Roosevelt4,545,706
Taft3,779,972

Kako ogromno je nazadovala republikanska stranka med zadnjimi štirim leti, razvidimo, če primerjamo gorenje številke s številkami leta 1908, ki so bile:

Taft7,678,908
Bryan (demokrat)6,409,104

Z drugimi besedami, Wilson ni le obdržal vseh Bryanovih glasov z 1. 1908, marveč jih je pomnožil za 638,000. Republikanskih glasov je bilo 3-

sov po vsej deželi. V nekaterih državah se je število glasov več nego podvojilo, zlasti v Pennsylvaniji, Californiji in Illinoisu.

Prosperiteta ne bo trpela.

Princeton, N. J., 6. nov. — "Ne morem si predstavljati, da je res," je rekel Woodrow Wilson, izvoljeni predsednik, številnim gostom, ki so mu prišli čestitat. In potem je izjavil, da se pošteni in prosvitljivi obrtniki in trgovci v deželi nimajo ničesar bati od njega, in da hoče prosperiteto poživiti in navdajati z novim duhom in zaupanjem.

Velik štrajk.

Ottawa, Ont., 4. nov. — Danes je bil tukaj proglašen štrajk, ki se tiče 5000 klerkov, in brzopiscev v službi Canadian Pacific-železnice. Vojda unije "Canadian Brotherhood of Railway Employers" je zagotovil, da vsi člani združbe do 12. ure opoldne ustavijo delo.

Ubegla kaznjenca ustreljena.

Rawlins, Wyo., 1. nov. — Richardson in Backstrom, dva od hudodelcev, ki so dne 1. oktobra utekli iz tukajšnje državne kaznilnice, sta bila snoči ustreljena blizu Powder Springsa ob colorado-wyominški železnici po svojih zasledovalcih.

Parnik obtičal.

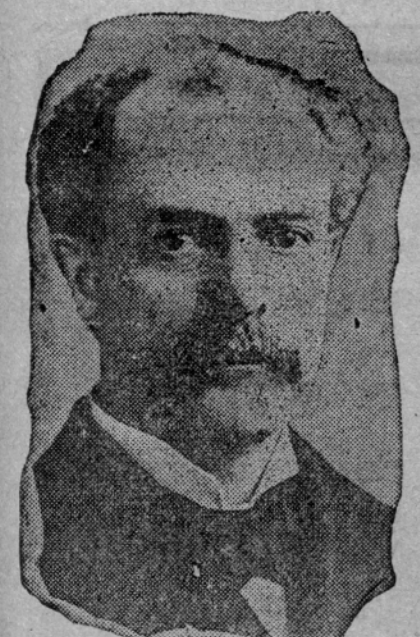
Quebec, Que., 6. nov. — Canadski poštni parnik "Royal George" z 901 potnikom na krovu je zadel v gosti megli v reki St. Lawrence ob skalo nocoj in se nahaja v nevarnem položaju.

Železnica razdejana.

El Paso, Tex., 5. nov. — Mehikanski uporniki so razdejali dalec iznova Mexico-Northwestern-železnico, in sicer na raznih mestih pod Juarezom. Ogródja so razstrelili z dinamitom.

Nesreča v Rojcah.

Dunaj, 5. nov. — Neki avstrijski zrakoplovec je bil usmrčen, ko je davi o priliki poleta z vojaškega vzletališča pri Gorici iz precejšnje višine strmoglavil. Umrli ni na mestu, nego šele čez nekaj ur.

Edward F. Dunne, novoizvoljeni guverner v Illinoisu.

800,000 manj v tork, nego jih je bilo leta 1908.

Elektoralnih glasov je prejel g. Taft leta 1908. skupaj 321, v tork pa samo 12.

Wilson je pridobil tudi več držav, ki so bile vedno poprej republikanske, tako n. pr. Maine, New Hampshire, Rhode Island, Iowa in druge.

Roosevelt je zmagal v državah Illi-

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 6. nov. — Poslovodstvo v tiskarni Amerikanskega Slovenca je prevzel z dnem 1. t. m. gospod Rafko Zupanec, in dosedanjim poslovodja g. Josip Klepčar pa se je podal po Združenih Državah kot zastopnik Am. Sl. (Glej Listnico uredništva na 1. strani.)

G. Rafko Zupanec ostane torej v Jolietu. Kaj to pomeni, pokaže bližnja bodočnost. Kakor našim čitatelcem znano, je g. Zupanec izvrsten glasbenik in pevovodja. To je pokazal predzadnji ponedeljek, ko je povodom poroke Nemanich-Kraus v naši cerkvi dirigiral godbo in petje ob sodelovanju vselej. gospe Ane Anton Nemanich, znane izvrstne pevke, s tako umetniškim čutom, da kaj tako dovršeno se nismo čuli v naši cerkvi. In zadnjo nedeljo pa je g. Zupanec vodil orkester in mešani pevski zbor pri gledaliških predstavah v Sternovi dvorani.

G. Rafko Zupanec se je dne 19. oktobra v Evelethu, Minn., poročil z gđc. Anico Ogulin iz Semiča, bivšo učiteljico, ki bo tudi velika pridobitev v družabnem oziru za našo naselbino. Bilo srečno!

— Izobraževalno društvo "Slovenija", ustanovljeno šele pred nekaj meseci, je zadnjo nedeljo privikrat javno nastopilo, in že s svojim prvim nastopom zmagovalno doseglo uspeh, da je lahko po pravici ponosno nanj. V znani Sternovi dvorani je uprizorila "Slovenija" gledališko predstavo s petjem.

Predstavljal je malomestna šaloigra "Cigani" v treh dejanjih, ki jo je spisal Jakob Dolinar in se godi v malem slovenskem mestu, je torej izvrzna slovenska igra; predstavljal se je dvakrat, popoludne in zvečer. Popoldanska predstava je bila takorekoč prva glavna izkušnja, in vendar se je igralo skoro brez napak; večerna predstava pa je bila v vsakem oziru za naše razmere dovršena, kar so priznali vsi nepristranski kritiki, celo iz nasprotnega tabora. In petje? Pod vodstvom g. prof. Rafka Zupaneč je mešani pevski zbor "Slovenije" zapel tri krasne slovenske pesmi s tako precizno, čisto intonacijo ter tako umetniško premišljenim in skrbno niansiranim predavanjem, da so se muzikalni vsečaki med poslušalstvom divili posebno učitelju-mojstru, ki je v tako kratkem času izsolal tako imeniten pevski zbor, da enacega še nismo čuli na našem odru. Pa preidimo k programu, ki je splošne pohvale dovolj.

Ko je primeroma dober orkester odsviral več komadov (tudi slovenskih vmes), se je dvignila zavesa in na odru si zagledal v polukrogu stoječe pevke in pevce z g. pevovodjo v sredi. Očarljiv je bil že sam pogled na beleoblečene gospe pevke očetihih lic in gg. pevce za njimi. V zboru so bili: Sopran — gospodične Brunskole Ana, Brunskole Rose, Grahek Elizabeta, Lukančič Katarina, Stukel Ana in Zoran Ana; alt — gospodične Dečman Jean, Lukančič Marija in Špelič Franciška; tenor — gospodje Drašler Frank, Jelenič John, Kavčič Frank, Petrovič John, Sitar Josip, Vertin Steve in Završnik Frank; bas — gospodje Longflos John, Rački Karel, Rogina Josip, Skole Frank in Zalar Josip. Zapeli so tri pesmi: Ant. Foersterjevo "Ah, ni ti zemljica krasna", Jak. Aljažovo "Oj planine" in Ant. Nedvedovo "Naša zvezda". Vse tri pesmi je sprejelo občinstvo z viharo pohvalo, vse tri so bile pete s pravim pevskim čuvstvom; ugajala je prva, še bolj druga in najbolj tretja. Srebrni čisti zvonki glasi naših dičnih deklet so se slišali kakor odmev nebeskega zbora in vmes so zveneli in bučali močni moški glasi tako umetniško ubrano in divno, da ni moglo izraziti izrednega učinka, ki ga je napravljalo to prekrasno petje na poslušavca. Tako lepega slovenskega petja še nismo čuli v Jolietu. S tem mešanim pevskim zborom bi želi pohvalo tudi v Ljubljani, ki ima dovolj najboljših pevskih zborov. Slava našim pevkom in pevci! In slava njihovem učitelju-mojstru!

Petju je sledil nagovor predsednika "Slovenije", g. Josipa Zalar. V lepih besedah je narisal govornik zgodovino društva in potem poudarjal pomen naše slovenske župniške šole sv. Jožefa, ki jo bo treba prezidati in povečati, kajti število naših šolskih otrok je silno naraslo. In kot prvi kamen k prezidavi naše šole je namenjen čisti prebitekt prve prireditve društva "Slovenije", je rekel govornik, ki je žel burno pohvalo za svoje lepe besede.

Sledila je potem šaloigra. Vsebinsko smo navedli že ondan. Igra je vlezabavna, humorja in dvitovp polna, tupatam resnično burkasta; gledavec ostane ves čas v dobrem razpoloženju, kar je za uspeh igre velike važnosti. Vse igralno oboje je storilo vse po svojih močeh, da se doseže uspeh. In dosegel se je, posebno zvečer. Vsem veljaj splošna pohvala. Vendar zaslužijo vsi, da jih tudi posamezno omenimo. Iz galantnosti in pravičnosti pa moramo pohvaliti najprej gospe igravke. Odlikovale so se vse, vsaka po svoje. — Največjo ulogo je imela gđc. Jean Dečman kot Anica Puc, hči gostilničarke pri "Kroni". Gđc. Dečman je že večkrat nastopila na našem odru, vselej z uspehom, a toplot z največjim. Ne verja-

memo, da bi se mogla dobiti v Jolietu slovenska igravka, ki bi naivno in polgospodsko Anico Puc boljše predstavljala, kakor jo je gđc. Jean Dečman. Vsa njen nastop v vsakem prizoru je popolnoma ustrežal vsem zahtevam uloge na dotičnem mestu, in ne moremo drugače, nego da Aničino igranje klasificiramo z besedico: Izvrstno! — Popolnoma je zadelo svojo manjšo ulogo tudi gđc. Rose Brunskole kot gospe Puc, gostilničarke pri "Kroni". Njen mili glas in čisti izgovor, njeno nepriljeno kretanje ter njen izredni okus v kostimiranju, vse to je občudovanja vredno. Tudi gđc. Rose Brunskole je že večkrat nastopila na našem odru in iskreno želimo, da mu ostane zvesta, kajti tako temperamentni igravki treba iskati. Izbornol! — In sedaj k naši Cvetani, članici slov. drame! To je predstavljala gđc. Frances Kompare. Ko je vstopila v "Slovenijo", ni znala čitati slovenski prav nič in le malo govoriti, ker je hodila v nemško kat. šolo. A vedeli smo, da ima gđc. talent za dramatik, in zato smo jo poizkusili pridobiti za naš odmo. Od začetka je šlo težko, a šlo je: gđc. Kompare se je silno hitro naučila čitati in govoriti slovenski, in zadnjo nedeljo je javnost pokazala, da se s trdnjo voljo in pridnostjo lahko vse doseže. Odslej jo bomo šteli med naše, najboljše igravke, kajti napredovala bo gotovo od igre do igre in postala v vsakem oziru odlična. — Kdo pa sta bili dražestni ciganki, ki sta se vsem gledavcem tako silno prikupili? Gospodični sestri Katarina in Marija Lukančič. Ej, tako ljubkih in ljubeznivih igravk pa menda nimajo nikjer v Ameriki, kakor sta bili ti dve naši ciganki. In kako lepo sta peli! In plešali! — In natakario Rezikio je pa predstavljala vedno vesela gđc. Rezikia Nemanich, da je boljše ne bi mogla. — Sedaj pa k moškimi ulogam! Glavni junak igre, avskultant Radoslav Zajec, je bil g. Frank Drašler, izvrsten v kretanju, govoru in mikih, da si boljšeja in lepšega ljubimca skoro misliti ne moremo. Vredne tekme mu je bil g. John Longflos kot odvetnik dr. Veselko; elegantna postava, moška beseda, dovršeno kretanje, to ga je značilo, kakor vselej, kadar nastopi na našem odru; in nastopa že mnogo let, zato ima prakso. — Da, prakso! Te ima tudi silno mnogo g. Frank Završnik, ki je kot sodni sluga Brenk tako briljiral, da zasluži lovorjev venec. Premalo prostora imamo, da bi ga mogli primerno analizirati. Zato le: izvrstno! — In Cvetan, član slov. drame? Je bil g. John Petrovič. To vam je igravec tako polnokrvne čuvstvenosti, da se z dušo in telom vselej ves živi v svojo ulogo. Kar veselje ga je gledati in poslušati. — Sodni nadzornik je bil g. John Jelenič, sodnik g. Josip Rogina, glediški igravec g. Josip Grill, cigan Juro g. Frank Meteš, cigan Danijel g. Frank Sodec, zdravnik dr. Pacek g. Frank Kostelec: vsi ti na svojem mestu, vsak po svoje spominavredni in resnične pohvale — čast vsem! Tudi g. Frank Blatnik kot orožnik in g. John Težak kot pisar sta prav dobro rešila svoji mali ulogi. Skratka — občinstvo je bilo z vseni popolnoma zadovoljno. Kaj hočete še več?

Udeležba je bila zadovoljiva, pa bi bila lahko večja — vsaj z ozirom na preblagi namen prireditelja! Malo več smisla za pevsko in dramatično umetnost ne bi bilo odveč marsikomu. — Izmred vnanjih udeležencev smo opazili več gostov iz Chicage (gg. Mravlja, Grum in dr.), potem iz Waukegana (gg. John Svetlich, Andrej Ogrin, Peter Popit, Jos. Drašler, M. Ogrin, F. Kržič in dr.) Vsem hvala — in na svidenje pri Vas!

Imenitno večerjo za pevce in igravce sta preskrbeli ga. Golobitsh in ga. John Pasdertz, za kar se jima izreka tem potom iskrena zahvala! Maskirane igravce je izvrstno izvršil g. John Longflos, znani briviski mojster. Nove kulise so mojstrsko napravili gg. Jos. Grill, John Petrovič, Jos. Rogina in Steve Vertin, ki so delali osem dni vsak večer do polnoči na odru — po svojem trdem dnevnem delu, ali ni to izredna požrtvovalnost? Čast vsem! In hvala tudi vsem drugim, ki so kakorkoli pomagali k uspehu prireditve!

— Društvo sv. Genovefe št. 108 K. S. K. J. je iz hvalavredne vljudnosti do "Slovenije" preložilo svojo mesečno sejo od zadnje nedelje na prihodnjo, t. j. od 3. na 10. nov. Ravno tako Krožek Ameriška "Slavija". Hvala obema!

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Babič Franc, Bogunovič Simo, Gurvica H. L., Kuban John, Mauser Anton, Mavrič Anton, Rački Anton, Starčević Juraj, Terzič Mike, Tkacyk Jan.

Brockway, Minn., 27. okt. — Dovolite mi, g. urednik, nekoliko prostora v tako nam priljubljenem listu A. S. Namenil sem se tudi jaz enkrat oglasiti se iz naše Brockwayske doline. Vreme imamo prav zelo lepo toplo, da ne moremo nič boljšeje zahtevati h koncu meseca oktobra. Farmarji smo

večinoma pospravili zunanje delo, le nekateri imajo še nekoliko za orati.

Minuli teden, namreč v ponedeljek 21. oktobra zvečer priredili so mladi ljudje veselico na domu Tomaža Petternela. Šlo je vse v dobrem redu ter se je vsak dobro in veselo imel. Prišlo je tudi trinajst naših prijateljev iz bližnje vasi od Sartela. Ako so prav morali cel dan trdo delati v fabriki, pa ni se jim zdelo preveč, ker prijatelji radi pridejo svoje prijatelje obiskat, ter smo jih tudi z veseljem sprejeli. Pripeljali so nam tudi izvrstne muzikante seboj, namreč g. J. Petaca in g. J. Trilarja, za kar se jima prav lepo zahvaljujemo, ker sta prav lepo igrala na harmoniki. Mladina se je vrtila zjutraj do štirih, ker je čas hitro šel naprej. Častitamo tudi našim Sartetškim prijateljem, ki so nam zapeli nekoliko lepih slovenskih pesmi. Naša slovenska dekleta so nam tudi napravila izvrsten lunch. Seveda, ječmenovca pa tudi ni manjkalo. Zahvaljujemo se pa tudi gospodarju Tomažu Peternelu in njegovi sestri Johani za prijazni sprejem in dobro postrežbo.

K sklepu pozdravljaj vse rojake po širni Ameriki. Tebi, Amerikanski Slovenec, pa obilo naročnikov.

Naročnik.

Calumet, Mich., 3. nov. — Cenjeno uredništvo A. Slovenca! Ker se rojaki širni Zjedinenjih držav redno oglašajo v našem edinem katoliškem listu, sem se tudi jaz namenil, nekaj svojih misli sprožiti.

V nedeljo 27. okt. se je tukaj predstavljala žaloigra "Krivoprišestnik". Predstava se je dobro obnesla popoln dan in zvečer. Vršila se je v pritličju slov. cerkve sv. Jožefa. Udeležba je bila še dosti velika. Tudi društvo Phoenix je pokazalo svojo izobrazbo, ter vsi igralci so pokazali, da jih je rodila slovenska majka.

Ta dan je tudi govoril v mestni dvorani govornik proti socializmu. Mož (imena ne vem) je bil enkrat velik socialista in soc. župan nekje v Zdr. dr. Sprevidel pa je, da socializem ni drugo ko prevara; zato je mož prestopil na pravo pot, in je tukaj govoril, kaj je socializem in kaj je njega prihodnost. Našim gg. sodrugom (socialistom) pa to ni bilo prav po volji in so protestirali na mestu proti govorniku resnice. Oj te uboge duše! Kako jih peče, če jim kdo resnico pove, ker to je njim pesek v oči. No, pa oni vedo že vse, oni so delavski prijatelji, in ko bi ne bilo njih lista. "Glas Svobode", bi delavstvo zgubilo še to pravico, kar je ima. Ta list pa jih uči, kako je treba ves svoj težko prislužen denar v dobro porabiti. Čez čas (ko njih zmaga pride) bomo morali vsi enako delati le par ur na dan, vsaj tako je rekel g. Kristian, in duhovniki pa posebno. "Farji," pravijo socialisti, "bodejo morali najtežja dela opravljati." No, kakor se vidi, ko bodo oni gospodarji, tudi ne bo enakopravnosti. Pa tudi to je velik korak naprej od teh dobrih ljudi in njih časopisov, namreč da so spoznali zmoto sv. vere in sprevideli, da Boga ni. Kolika stotletja so se ljudje varali, so verjeli v Boga; zdaj pa naenkrat je prišla nepobita resnica, da nad nami ni nikogar, in s smrtjo je vsega konec. Hvala vam lepa, da nas tako lepo učite, samo eno je še, namreč, da mi dobri katoličani hočemo dobre dokaze zato, potem bomo verjeli. Pravite, da človek je iz opice; vi pa zdaj meni povejte, kdo je opico ustvaril? In če to storite z dobrimi dokazi, potem je vaša stranka zagotovljena. Tega pa ne bo. Bi moral biti še nešteto krat rojen in umreti in še mi ne boste mogli dokazati tega. Ravno tako bode tudi z vašo enakopravnostjo: je ni nikdar ni bilo in je tudi nikoli ne bo, ker biti ne more tudi eno uro ne, da bi bili vsi ljudje enaki, da bi vsi enako delali in vsi enako denarja imeli; potem bi sploh ne moglo biti nobene trgovine, ker trgovci si navadno nekoliko opomore, in potem ima več spet ko drugi ljudje. Tukaj sprevidi vsaki, da socializem ni nič drugega ko napeljitost in odiranje delavcev. Zato dobri katoličani; držite se proč od teh nesramnih listov, ker to je skušnjava! Držite se dobrih katoliških listov, namreč kakor je naš list Amerikanski Slovenec, ter živimo v veri svojih očetov!

Bratski pozdrav vsem dobrim katoličanom ter sotrudnikom in bralcem tega lista.

Francel iz Calumeta, Mich.

Chicago, Ill., 4. nov. — Velik javen shod v Chicagi smo imeli 3. novembra. Otvoril ga je socialistični govornik gospod Etbin Kristan. Prav željno smo ga pričakovali vsi slovenski delavci v Chicagi, ker smo bili mnenja, da pride naš "delavski odrešenik". Ali para neslana, ni bilo za naš želodec. Kar je on govoril, smo v naših ljudskih solah slišali od naših učencev, da kako si je človek pomagal z nezmožnim orodjem v začetku svojega obstanka. Kar se tiče pa njegove razprave o delavstvu, ni bilo nič povedano natančnega, samo kako čudni ljudje da so kapitalisti. O tem se zopet nismo kaj podučili, ker jaz dobro vem, da jih mi bolj poznamo kot on, naj pa jih "mala" črne ali pa bele. On nekaj hoče, kar drugi imajo, ali ne vem, saj ne bo šlo, ker človek ne da rad, kar si šteje za svojo lastnino. Poslušajte me, gospod Kristan, prav z natančnim razumom: Kapitalisti so ravno taki, ko smo mi drugi socialisti; vidimo veliko siromakov po cestah prositi za zboljšanje svojega slabega življenja — ali mi jih ne vidimo, rajši

damo denar za druge, dostikrat nepotrebne stvari. Siromak čakaj, le čakaj in sedi s prazno čepico, mi gremo dalje naprej...

J. F.

Chicago, Ill., 5. nov. — Cenjeno uredništvo "Am. Slov."! Prosim, priobčite par vrstic v predale cenj. "Am. Slov." Omeniti hočem nekaj krasnih uric, katere sem preživel zadnjo nedeljo med našimi vrlimi rojaki v Jolietu. Slovensko izobraževalno društvo "Slovenija" je priredilo ta dan krasno narodno igro "Cigani". Ker sem pa prijatelj dramatike, sem se iste udeležil. Kar se tiče igre in igravce, je bilo vse prav dobro izvršeno. Igralci so izvršili svoje uloge nepričakovano dobro. Posebne zahvale zaslužijo dekleta ozir, igrakke; povečini rojene v Druž. drž., so tako lepo govorile slovensko, da je vsaki mislil, da je v stari domovini; zato vsa čast jolietiskim Slovenkam! Med osebam so najboljše karakterje izkazali Radoslav Zajec, avskultant, v osebi g. Frank Drašlerja; Peter Brenk, sodni sluga; Dr. Veselko, odvetnik; Juro Brajdič, cigan. Posebno priznanje zasluži g. Frank Završnik, ki je tako karakteristično igral svojo ulogo, da bi si vsaki mislil, da je bil rojen na odru. Med ženskami so se nam najbolj dopadle gđc. Brunskole, gđc. Dečman in gđc. Lukanič. Sploh so vse igrake kakor prave igrakke izvršili karakterje. Vsem izrekam najboljšo priznanje! Nekaj posebnega je bilo petje, pod vodstvom g. prof. P. Zupaneč. Zapeli so tri pesmi: "Ah, ali ni zemljica krasna", "Oj planine" in "Naša zvezda". Peli so tako ubrano, da lahko rečem, da enakega zbora je težko dobiti širni Zjed. držav med Slovenci. Sploh je bilo vse najboljše izvršeno, za kar zaslužijo Jolietiski Slovenci največje priznanje. Torej se Jolietiskim Slovencem in Slovenkam najlepše zahvalim za prijazni sprejem, ker sem preživel res nekaj krasnih uric med njimi. Izobraževalnemu društvu "Slovenija" pa najlepše častitam in objubim, da bom navzoč na vsaki njihovi predstavi. Najlepši pozdrav vsem rojakom v Jolietu!

Frank Mravlja, 2040 W. 22 Pl.

Duluth, Minn., 29. okt. — Say, Am. Slovenec: — Ker nisem mogel v Jolietu pravega prostora za delo dobiti, zato se peljem skozi Duluth na ljudi mi Ely. V Jolietu so mi nekateri rojaki izrazili, da ako se sedajne delavske razmere ne poslabšajo, na spomlad se nekaj Jolietčanov bo v Duluth naselilo in odprlo svoje trgovije. — Nekatera dekleta v tem mestu pa res tako ozka krila nosijo, kakor moška hlačica. — Zemlje opisovalci pravijo, da narava v Ely, Minn., je 100 čevljev višja kakor pa v Duluthu. Pozdrav!

Ivo Težak.

Krain City, Mich. — Slavno uredništvo "Am. Slovenca"! Pišem vam par vrstic v naš priljubljeni katoliški list in prosim, da sprejmete ta moj dopis v svoje predale. Farmar se težko pripravi vzeti pero v roke, ker so precej "grambave" od težkega dela. Pa hvala Bogu, jesen smo imeli lepo in pridelke pospravili pod streho. Letos je Bog blagoslovil farmarjev trud. Vsega se je pridelalo, več na pesku kot na ilovnati zemlji, ker je bilo poletje preveč mokro. Prvi sneg se je nam prikazal 1. nov.; malo je pobelil, pa spet izginil. Noči so postale dolge, zato bo prijetno, da si človek včas privoščijo malo razvedrila in vzame v roke dobro berilo. Rečem: ktero pa je dobro berilo? Eni hvalijo to, drugi grajo to, kar eni hvalijo. Slovenskih časnikov ne manjka dandanes v Ameriki; ni tako kot je bilo pred 25. leti, ko sem dobival "Dolenjske Novice" iz Novega mesta. Prašanje pride: kaj pa hasnijo ti slovenski časniki našemu narodu? Več mu škodijo kot hasnijo. Pred 30. leti nas je nekaj rojakov prišlo čez lužo poiskati si dela in si ustanoviti nov dom. Dokaj srečni so eni, zopet drugi pa nesrečni, pa vendar zadovoljno živijo. Se precej se nas nahaja živih, raztrešenih po vseh državah ameriških. Eni so že Bogu račun dali. Pa kateri se še nahaja živ, se pokaže kot

praktičen katoličan in se požene za sveto stvar in za sveto vero. Kaj pa delajo tisti, ki kasneje za nami prihajajo? Njim se stadi vzeti v roke katoliški časnik, katoliške knjige, sv. rožni venec; sv. maša je njim deveta briga, iz svete spovedi se norčujejo. Težko zaslužen denar trosijo v nič vredne namene. Tukaj ne bom vsega našteval. Za cerkev — Bog vari izdati 25c na mesec, to je škoda, morajo biti varčni, zakaj je velika družina in veliki stroški in vsakovrstni izgovori. Cerkev ima dosti; eni dajo redno, drugi nič in vseno veljajo za najboljše katoličane. In kdo je to vse preobrnil v malem času? Naši prosvetljeni slovenski vodje, sprideni časniki. Zakaj pa delajo tako? Zato ker se jim ni ljubilo trgati hlač na šolskih klopih v Ljubljani. Namesto da bi dozorili v šoli, so rajši zvezali "punkel", pa hajd v Ameriko! In več takih pride sem, večja dušna kuga se širi med dobrim slovenskim ljudstvom. Vsemogočni do lar, to je njih Bog; trebuš so njih nebesa. Če bi taki sprideni ostali doma na Kranjskem, bi si drugači služili svoj kruh, bi jih kar od mize h štali gnoj kidat gnali.

Zato kličem vam, rojaki moji, kateri količak imate zdravega razuma: dajte potrat to dušno kugo! Slovenski duhovniki, vi ste prvi! Res dela jih nekaj, ali moglo bi jih še več. In dobri praktični katoličani, ne držite križem rok in jezika za zobmi! Duhovniki so vodje, ali dobri katoličani morajo biti armada, da prodira in razdira sovražnike, tabor satanov. Protestanti delujejo složno, framasoni delajo složno, anarhisti delajo složno — katoličani dremlejo in še celo trdo spijo, potem ni čuda, da se iz nas drugoverci norčujejo. In še veliko več bi se dalo storiti, ko bi posnemali mi katoličani druge narodnosti. Med našimi rojaki je precej premožnih; ne rečem za take, ki imajo par tisoč; jih je, ki imajo po stototisoč; ti bi morali kaj storiti za dober katoliški tisk. Mesečniki bi morali izhajati na teden. Listi, kateri izhajajo na teden, bi izhajali dnevno, in tako bi se oživilo dobro berilo v našem ljudstvu. Vam pa, dragi rojaki, kateri podpirate brezbožne liste, naj za vas prosijo vsi svetniki in svetnice, ker ravno na njihov praznik pišem ta dopis, da bi zapustili kar vam služi v pogubljenju in se spovrnili k pravi sveti veri Jezusovi, kot so vsi sveti mučeniki rajši svojo kri prelili in darovali svoje življenje, kakor vero v Kristusa zatajili. Ne dajte se zbegati! Kristus pravi: Rad vidim, da si vroč ali mrzel; če boš mlačen, te bom pljunil iz svojih ust. In več kam pojdeš? Tja, kjer je tema, jok in škripanje z zobmi, in iz katerega kraja ne bo več nikoli rešitve.

K sklepu mojega dopisa vam kličem: Rojaki širni Zdrženih Držav, sezite po Am. Slovincu, po Ave. Mariji in Bogoljubu, ki je mesečni list ter prihaja iz Ljubljane. Tu boste našli dobrega razvedrila za dušo in telo.

Pozdravljam vse rojake Slovence po Združenih državah, svojega prijatelja hrabrega katoličana na Chisholmu, Minn. in John Bartola in Jakoba Kossec v Sheboyganu, Wis. Z Bogom!

Marko Bluth, pošta Hesperia,

R. F. D. No. 2, Mich.

Sheboygan, Wis., 5. nov. — Amer. Slovenec! Zadnjo nedeljo 3. nov. smo imeli prvo sv. obhajilo zjutraj pri osmi sv. maši in popoludne ob treh sv. birno. Škof Jožef Koudelka je ob navzočnosti sedmerih duhovnov podelil zakrament sv. birme 44, kar je prav lepo število za našo mlado župnijo. V svojem govoru je on na srce polagal dve prošnji do nas Slovincov: 1. Stojte trdno v svoji veri. 2. Učite se spoznavati zaklade svoje vere. Njegov govor, njegova prijaznost do birmancev in posebno še njegova ljubezen do nedolžnih otrok, katere je vsacega posameznega blagoslovil, kar jih je bilo v cerkvi, vse to nam ostane zapisano v naših srečih, da se bomo z veseljem spominjali prve svete birme v naši cerkvi.

Naročnik.

Steelton, Pa., 3. nov. — Umrli je Martin Simič po kratki bolezni. Bil je ud dr. sv. Alojzija štev. 42 K. S. K. Jednote, Steelton, Pa. Zapušča zalujoco soprogo in dve hčeri omožni, Katarino Gorše in Barbaro Kočevat. Naj v miru počiva! — Zdaj je pa njegova soproga obolela na zastrupljenju krvi, ima obe roki otečeni.

Jos. Pibernik.

Waller, Harris Co., Tex., 20. okt. — Cenj. g. urednik! Kaj ne, redki so farmarski dopisi v vašem cenjenem listu iz gorkoga Texasa. Zatorej ne zamerite, ako želim rojakom, katere zanima vedeti naše razmerje, poročati nekoliko besedi ter jih bolj seznaniti s krajem, v katerem se nahajamo.

Kmalu bode leto, odkar smo se štirje rojaki z družinami naselili tukaj. Seveda, nekoliko jih je bilo 8 milj južno od tukaj že prej, ni mi treba omenjati. Prišli smo kmetijstvo. Pa žal, da koj prvo leto je bilo vreme za nas toliko neugodno, da se s pridelkom ne moremo pohvaliti: toliko, da smo pridelali za življenje. Zaradi preoblega dežja in pozne pomladi se je setev nenavadno zakasnila. Potem je nastala občutna suša, tako da je na pridelku več kakor polovico škode. Vendar pa kakor novinci in nevešči farmarstva smemo biti ponosni na letošnji pridelek. Tako nam pravijo stari farmarji, ker vedo da novincu tudi pri farmarstvu ne gre kar vse najboljši in je večkrat v jeseni bos, kot je bil spomlad. In to posebno v Texasu, ker kakor pravijo: Texas is mid. Kakšen je Texas? Kakor sem bil radoveden jaz, tako je morebiti tudi kdo drugi. Zatorej nekoliko pojasnila, kolikor je meni mogoče.

Zemlja je sploh rodovitna, ako ni preveč pečena in ako je v pravi legi; vendar je samo pri vrhu in to v različnih merah, po jednih krajih več, po drugih zopet manj debelosti. Vendar brez gnolja se ne more imenovati za rodni. Za njive uporabna zemlja je le, ako je toliko poševna, da se voda lahko odteče. Vodoravna ali pa prenzika lega zemlje je tukaj za njive neuporabna. Prideluje se tukaj katun, vodena dinja, pinate in še druge reči, katere rastejo bolj v gorkih krajih, ter koruza in vsa prsnenica, sploh vse, samo kar se žita tiče ne. Kar se sadje-reje tiče, tudi tukaj ni najboljši kraj; seveda rastejo hruške, breskve, fige in češnje, tudi pomaranče se dobijo, toda vse v manjši množini. Podnebje je zdravo, kakor tudi voda izvrstna, dobra in zdrava. Prebivalci se pečajo s poljedelstvom, konjerejo, živinorejo, svinjerejo in kokošarstvom. Tudi koze in ovce se dobijo po nekaterih krajih. Prebivalcev po narodnosti je skoro dozdnevno največ Nemcev, zanje je ta dežela pravi raj; so dobri farmarji, pridni delavci in jedni pravi bogatini, ker so že stari naseljenci; in tudi novinci še zmajir prihajajo. Katoličanov v tem kraju ni posebno veliko, kakih 30 družin skupaj: Polaki in Čehi, 7 slovenskih in menda 2 ali 3 nemške družine, zato smo tudi v verskem oziru silno zapuščeni; od časa do časa nas obišče v pred časom postavljeni kapeli polski duhoven, vendar v tako nerednih časih, da včasih najbližji sosedje kapel ne vedo, da je maša; upamo pa na boljši uspeh in tudi še na prihod več katoličanov, da nam bode moč naš slabi verski položaj zboljšati. Seveda, kakor menda nikjer, tako tudi tukaj ni mogoče v enem letu obogatiti.

Rojakom v Indianapolis iskren pozdrav, posebno bratom društvu sv. Alojzija št. 52 K. S. K. J. in dr. sv. Jožefa št. 45 J. S. K. J. Vrlemu listu A. S. pa obilo naročnikov.

F. R.

Waukegan, Ill., 3. nov. — Cenjeni list Am. Slovenec: — Prosim, priobčite ta dopis v glasilo K. S. K. J. Nobena članica in tudi ne sama tajnica nič ne poroča o našem društvu sv. Ane št. 127 K. S. K. J., kaj se je storilo in kaj se namerava storiti v korist in napredek našega društva. Zato sem se jaz namenila popisati nekoliko, kaj se je v kratkem času vse dogodilo, ker

(Nadaljevanje na 7. strani.)

Ratera zdravila rabite?

Severova Zdravila so zanesljiva.

Bolečine izgine,

ko se nadrgnete s tistim moanim, ki je znan

pod imenom

SEVEROVO GOTHARDSKO OLJE

Je strasni sovraznik vseh životnih bolecin. Zagotovite se, da je ime "Severa" na steklenici.

50 centov.

Severov Balzam za pljuča

je zanesljivo zdravilo posebno izdelano za olajšanje in zdravljenje boleznih dihalnega ustroja, posebno tiftih, ki so spremljene s kršljom, hripavostjo, razdraženjem in težkim dihanjem.

25c in 50c.

Kadar imate bolečine po jedi, kadar so vaše jetra lene, kadar je vaše prebava slaba, kadar so vaše čreva zabasana, kadar Vam preti težka prebava, uživajte

Severov življenski Balzam

75 centov.

Zahtevajte le Severova Zdravila v lekarnah. Ne bo vam žel, da ste jih kupili. Ako jih vaš lekarnar nima v zalogi, pišite nam. Zdravniški svet zastoji.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— V Ameriko z ljubljanskega južnega kolodvora se je odpeljalo v dneh od 13.—20. oktobra 129 Slovencev, 10 Kočevarjev, 504 Hrvatov, 59 Macedoncev, 18 Bolgarov in 19 Ogrov; iz Amerike se je vrnilo v isti dobi 53 Slovencev, 200 Hrvatov, 209 Hrvatov in Macedoncev, 17 Črnogorcev in 20 Ogrov.

— Preprečena pot. Dne 20. okt. je na južnem kolodvoru v Ljubljani službojuči nadstrážnik Jakob Kržan aretoval 20letnega mladika Alojzija Nosana in Ivana Tankota, obadva doma iz Vnice, ker sta nameravala se izseliti v Ameriko, predno sta zadostila vojaški dolžnosti. Imela sta pri sebi 1023 K denarja. Obadva so izročili deželnemu sodišču.

— Zgodovinski dan: Prvi hrvatsko-slovenski sabor dne 20. oktobra 1912. Ljubljana, središče slovenskih zemelj, je bila dne 20. okt. pozorišče dneva, ki bo za veke zaznamovan v zgodovini hrvatskega in slovenskega naroda. Ta dan so se zastopniki hrvatskega naroda sešli s predstavniki slovenskega ljudstva, da na podlagi treznega presodka in gnani od sile velikega zgodovinskega momenta svečano svedočijo pred celim svetom edinstvo hrvatsko-slovenskega naroda in v tem pripravi uravnajo vse svoje delovanje v korist in srečo dveh le po imenu in nesrečni zgodovini ločenih vej enega ter istega roda, kolikor ga prebiva od Mure do Kotorja, od meje na Beneškem do Drine. Kot posledica opatijskih dogovorov se je vršilo v veliki dvorani hotela "Union" v Ljubljani skupno zborovanje vseh državnih in deželnih poslancev Hrvaške Stranke Prava in Vseslovenske Ljudske Stranke ter članov obojnih strankinih vodstev. Zvečer je bil pa istotam hrvatsko-slovenski slavnostni komers. Na komersu sta sodelovala "Slovenska Filharmonija" in Slovensko glasbeno društvo "Ljubljana". Zborovalce je brzojavno pozdravil tudi bosenski nadškof dr. Stadler.

— Glasovi o hrvatsko-slovenski zvezi. Dunajska ugledna "Information" prinaša sledeče mnenje iz krogov Jugoslovanov: Vsi Jugoslovani v monarhiji, izvzemši one, ki vsled gotove agitacije drugam sklijo, so se zedinili in ustvarili na programu stranke prava hrvaško-slovensko zvezo, kateri stojita na čelu dve spoštovanji vredni osebi, gospoda dr. Starčević in dr. Šusteršič. V vseh narodnih vprašanjih bo ta močna zveza enotno postopala, in njen izvršilni odbor bo izdajal navodila, ki bodo merodajna za politično taktiko Jugoslovanov na Dunaju, v Budimpešti, v Zagrebu in v Sarajevu; isto velja za one deželne zbornice v tostranski polovici, kjer imajo Jugoslovani govoriti. Združitev Jugoslovanov pomenja dogodek, ki je čisto naravna posledica politične zgodovine monarhije, dogodek, ki je bil pričakovani in bo vsled svojih nadaljnjih posledic na usodo monarhije zelo velikega pomena. Ali se bo uspeh te akcije na fiziognomiji avstrijsko-ogrske državne karte poznal danes, prihodnje leto ali pa čez deset let, ja čisto vseeno; res je, da bodo vsi zakonodajni zbori stali odsej naprej pod utisom nove politike Jugoslovanov. Nobenega dvoma ni, da se je začel boj za temeljito revizijo državne ustave. Kakšen konec bo vzel, tega danes ne more nihče vedeti. Besedi trilateralizem in Velika Hrvatska se bodeta v javnosti zmeraj bolj razpravljali. Povoda za kake resne skrbi ni nobenega, ker ostanejo združeni Jugoslovani nasproti dinastiji in državni vedno lojalni. Da bo uresničenje njih programa v državnih in deželnih zborih združeno s teškimi gibanji, temu se ni mogoče ogniti in je najuspešnejše sredstvo, da se bodo nejasnosti in hibe državne ustave hitreje odpravile. Tudi vprašanje o državnopravnem stališču anektiranih dežel zahteva hitre odločitve in poleg tega daje novi politiki Jugoslov. veliko opravka situacija na Hrvaškem. Resnični prijateljem monarhije, ki se mora ojačiti, se ni treba bati pred akcijo Jugoslovanov; avstrijski parlament bo prišel še vedno lahko v položaj, da bo za državo neobhodne stvari rešil, ampak samo te; vprašanja rekrutov pa Jugoslovani itak nikdar niso napravili za bojni objekt. Hujska bo situacija v ogrskem deželnem zboru; tam bo postal ogrski parlament brez Hrvatov stalna institucija, ker bodo poslanci stranke prava vezani na parolo: Proč od Budimpešte! Gotovi alpski deželni zbori bodo ostali sicer trajno zaprti, to pa itak ne bo mnogo pomenilo. V ostalem je cilj Jugoslovanov s stališča Avstrije vreden, da se vresniči, četudi bi utegnili ustavni boji večjo dobo trajati.

— V Ljubljani so začeli poglabljati strugo Ljubljanice. Znižanje Grubarjevega kanala je že dovršeno.

— Na Kodeljevo pri Ljubljani, kjer ima dežela živinorejsko pristavo, se vsled sklepa deželnega odbora premešči z Vrhnik na tečaj za prvo pomoč v nesrečah pri živini.

— Novo gimnazijsko poslopje v Novem mestu so slovesno blagoslovili 12. okt.

— Prememba posesti. Gospod Fr.

Barjak, trgovec v Kranju, je kupil hišo pok. Franca Omerse na glavnem trgu v Kranju in ono v stranski ulici nasproti Pučniku za 72,000 kron.

— Baronov lov v kriški in kovovski občini. Kdo si je mislil! Baron Born zahteva v občini Križe in Kovor svoj lov. Toliko časa je kupoval razne parcele in zamenjaval, da je slednjič spravil toliko skupaj, da more zahtevati svoj lov. Zadnji, ki mu je k temu pomagal, je Josip Primožič, veleposestnik iz Pristave. Baron Born mu je letos dal lepo njivo blizu doma, on pa je baronu odstopil malovredno skalovje in baron je dosegel, kar je nameraval že več let. Občina Križe in Kovor bosta hudo udarjeni, ker njun lov ne bo več toliko vreden. Pa tudi marsikdo si bo sedaj premislil, preden se bo poganjal za kriški in kovovski lov ter postal baronov sosed. Baron ima stalne lovce, ki bodo pazili, da mu kdo ne bo v škodo hodil, čeprav se ne bo vselej zgodilo namenoma. — Ljudje se sedaj praskajo za ušesi in se izgovarjajo: Kdo si je mislil, kaj takega? Nemški baron se pa smehlja...

— Bončarjev konkurz. Bončarjevo hišo na Poljanski cesti št. 19 v Ljubljani je na dražbi kupila štajerska eskomptna banka za 50 tisoč kron; ista banka je kupila tudi Bončarjev mlin z vsem kompleksom v Domžalah za 53.000 kron. Kje je sedaj pobegli trgovec Bončar, se še vedno ne ve. Nedavno so bile razširjene celo govorice, da je bil pred svojim begom umorjen. Ta konkurz bo menda takrat popolnoma pojasnjen, kadar bo pojasnjena ušoda uboga Šibenika.

— Konkurz je napovedal trgovec Josip Tomšič v Ilirski Bistrici. Mladi mož je bil marljiv in zmožen, a časi so pač hudi...

— Odlikovanja. Zlati zaslužni križec s krono je cesar podelil dovškemu župniku in knezoškofijskemu duhu, svetniku Jakobu Aljažu. — Častni občan v Gorjah je postal ondotni župnik in deželni poslanec č. g. Janez Piber.

— Primarij dr. Bock v Ljubljani je ondan praznoval 25letnico svojega blagoslovenega delovanja v deželni bolnišnici.

— Osebna izprememba v kandijski bolnici. Primarij bolnice Usmiljenih bratov v Kandiji dr. Buh je izstopil iz bolnice. Kdo bo njegov naslednik, še ni znano; najbrže pride zdravnik grškega konvikta. Dr. Buh se bo še sedaj posvetil samo privatni praksi.

— V Ameriko je pobegnil sredi oktobra Martin Šilar, trgovec s sadjem v Kranju. Nasmukal je ljudi za nekaj tisoč kron.

— V srbsko vojsko je odšel iz Kranja sin g. drž. pravdnika Rajka Peterlina.

— Za "Črnogorski rdeči križ" so nabrali slovenski dijaki ljubljanske realke 8 K 27 v.

— Župan poneveril 3000 kron. Ivana Gornika, bivšega župana v Gori pri Kočevju, starega 35 let, so zaprili, ker je poneveril do 3000 kron občinskega denarja. Izvoljen je bil za župana leta 1906. Sej sploh ni skliceval, ker so odborniki, kakor se je izrazil, v njegovih očeh "smrkovci". Zadnji račun je položil leta 1909. Ko je bil nato zopet za župana izvoljen, je začel popivati in se je zelo zadolžil, denar pa jemal iz občinske blagajne.

— Smrtna kosa. V Ljubljani je umrl vpokojeni profesor Jožef Celestina, star 68 let; deloval je na ljubljanskem učiteljskem dolgotrajnem kot izborni matematik in je spisal tudi več učnih knjig iz matematike. — V Domžalah je umrl tovarnar Jakob Oberwalder, star 84 let. — V Idriji je umrl g. Dragotin Habe, rudniški strojnik, star 54 let. — V Ljubljani je umrl kantiner v artiljerijski vojašnici in hišni posestnik Franc Sattler. — V Spodnji Šiški je umrl posestnik in vpokojeni strojevodja Anton Snoj. — V Ljubljani je umrla 27 let stara gdč. Roža Petrič, učiteljica v Dvoru pri Žužemberku.

— Vlak je povozil med Verdom in Borovnico železniškega čuvaja Janeza Suhadolnika, ki je vsled dobljenih poškodb umrl.

— V Savi pri Bledu so našli ob mostu truplo dečka Maksa Kogovskega, ki je pred nekaj časom izginil s svojim očetom Matijo Kogovskim iz Kranjske gore.

— V vodi Kokrišči pri Kranju so dne 18. okt. dobili utopljeno 59 let staro Marijo Valjavec z Rupe. Rada ga je eukala!

— Utonila je v Brezah zasebnica Hema Grabnerjeva. Žena se ga je rada večkrat napila.

— Nesreča. 19. okt. je v Mali Dolini v občini Velika Dolina sunila krava Ane Požgaj tako nesrečno starega Mihaela Črpiča, da je ponoči umrl.

— Ponesrečil je 18. okt. v Soteski pri Straži na žagi kneza Auersperga 16letni Fran Mikec. Iskal je pod žago nekaj kluč, a pri tem se mu je ovil predpasnik na vreteno, vsled česar je

prišel med jermenje, ki mu je izdrlo roko v rami in ga še drugače hudo poškodovalo. Bil je na mestu mrtve. Zanimivo je to, da je tudi njegov oče pri delu na tej žagi našel smrt.

— Oče in hči na mrtvaškem odru. Iz Tržiča se poroča: Zalosten slučaj se je dogodil v hiši gostilne Perko. Pred dobrim tednom je obol el g. Jožef Perko, mesar in gostilničar, na pljučnici. Dasi krepak in močan, je vendar podlegel bolezni in umrl v soboto 19. okt. Pokojni je bil veliko let trški občinski odbornik, pri zadnjih volitvah je bil izvoljen za namestnika v II. razredu, bil je odbornik gostilničarske zadruge za trški kraj, zelo skrben in sprten gospodar. — V istem času, ko so polagali očeta na mrtvaški oder, pa je umrla za sušico njegova hčerka gdca. Mici Perko, bivša gojenka uršulinskega samostana v Ljubljani. Še je izvedela o očetovi smrti pred njeno smrtjo in ta žalostna novica je brez dvoma pospešila tudi njeno smrt. Tako žalostnega dogodka ni bilo še kmalu v Tržiču.

— Na lovu obstreljen. Dne 12. okt. popoldne se je zbralo v Retjah pri Ribnici več lovcev, ki so šli na srne v lovišče gospoda J. Gregoriča na Blošček. Med lovci je bil tudi Jernej Hiti, ki je vodil lovsko pse in pazil, da niso prestopili meje lovišča. Naenkrat je začul pasje lajanje in šum po celo zaraščenem gozdu. Misleč, da lovi pes srno, sproži in zadene namesto srne — lovca Alojzija Knavsa, ki je tičal med grmovjem. Knavs je bil nevarno zadet na levi strani života s 13 šibrami, vendar bo okreval.

— Ponesrečila je v gozdu dne 16. okt. Marjeta Potočnik z Vrhnik. Šla je nabirat praproto, padla preko skal ter se nevarno poškodovala na glavi. Ležala je cel popoldne in celo noč nezavestna v gozdu. Šele naslednje jutro so jo dobili vso premrazeno, še živo v gozdu. Zavedla se ni več. Umrla je drugi dan.

— Samomor 70letnega moža. Iz Kamnika poročajo, da so našli pri Prevajah obsejenega 70 let starega delavca Luko Ravnikarja iz Prevalj. Vzrok samomora: revščina.

— Poizkušeni samomor. 42 let stari brivski mojster v Št. Vidu nad Ljubljano, Bernard Doležal, si je radi hišnega prepira v vinjenosti trikrat z britvijo prerezal vrat. Doležal se nahaja sedaj v deželni bolnici.

— Posledice avtomobilske nesreče. Pred kakimi šestimi meseci se je zgodila pri topničarski vojašnici v Ljubljani velika nesreča. Avtomobil, na katerem je sedela mlada deklica, je v temi zadel ob kmetski voz, ki ni imel svetilke. Deklica je padla z avtomobila in se ubila. Deželno sodišče je zdaj obsodilo šoferja Čamernika na 6 mesecev, voznika nerazsvetljenega voza Podgorška pa na štiri mesece.

ŠTAJERSKO

— Zveza slovenskih odvetnikov. Občni zbor Zveze slovenskih odvetnikov se je vršil v nedeljo 20. okt. v Mariboru. Udeležilo se ga je okoli 40 odvetnikov in notarjev. Iz poročil se je konstatiralo, da v jezikovnem oziru Slovenci na Štajerskem in Koroškem vedno bolj nazadujejo. Posebna pozornost se je posvetila vedno večjemu importiranju kurzovcev na slovenska sodišča, iz katerih potem nastanejo sodniki, ki razumejo pač za največjo silo pismo slovensčino, ki jih pa pusti popolnoma na cedilo, če imajo pred seboj stranko, katere pred sodnikom govori, ne pa piše. Opozarjalo se je tudi, da je na pritožbe Zveze slovenskih odvetnikov sedanji predsednik nadsodišča odgovoril, da kurzov nikakor ne more opustiti, ker ni dovolj slovenskega naraščaja. Sedaj pa imajo Slovenci mnogo ljudi, ki so dokončali vse študije z jako dobrim uspehom in so zmogni obeh jezikov, toda službe ne dobijo, ker so Slovenci; pač pa se importira na Slovensko nemški naraščaj celo iz Spodnje in Zgornje Avstrijske. Zato, da se učijo slovenski, dobivajo posebno nagrado od države, dočim Slovencev ne sprejemajo niti v brezplačno prakso.

— O srečna Avstrija! Mariborska "Straža" z dne 16. okt. piše: Včeraj popoldne se je iz Friedan-ove gostilne (zraven naše tiskarne v Mariboru) prigalala družba skrokanov vojakov-novincev. Stopili so v pripravljen voz in zapeli kar se je dalo "iz sreca" — "Die Wacht am Rhein." Posebnega komentarja k temu resničnemu dogodku menda ni treba. S posebnim veseljem lahko gleda srečna Avstrija v prihodnost, če bodo stali na njenem braniku ljudje, ki so tako patrijotično vzgojeni!

— Lešnica pri Ormožu. V noči od 14. na 15. oktobra je grožen požar uničil gospodarska in druga poslopja gospoda župana Habjančiča. Zgorela je vsa krma, gospodarsko orodje in goveja živina. Škoda je velikanska.

— Smrtna kosa. V bolnici usmiljenih bratov v Gradcu je umrl dne 19. okt. č. g. Anton Srebre v 35. letu svoje dobe. Rojen v Čadramu l. 1877., v mašnika posvečen v Mariboru l. 1904., je služil kot kaplan v Laškem trgu, pri Sv. Martinu, v Vuzenici in pri Sv. Valentinu pri Žusmu. — V Mariboru je umrl sodnijski nadsvetnik Anton Liebisch. — V Framu pri Mariboru je umrl vrli narodnjak Fran Viher, bivši kovaški mojster. — V Mariboru je u-

mrl nadsprevodnik južne železnice Avgust Rakuša, star 45 let. — V Radgoni je umrl tesarski mojster in posestnik Fran Ehmann, star 45 let.

— Posledica pijančevanja. Dne 17. okt. zjutraj so našli pri Vidmarjevi gostilni v Trbovljah ubitega 25letnega rudarja Lovrenca Frajle. Pijan je hotel iti po lestvi prenočevati, a mu je spodrsnilo ter se je pri padcu ubil.

— Samomor ali nesreča. Sredi oktobra so našli v nekem potoku v Grajski vasi pri Gomilskem v Savinjski dolini truplo dek le Marije Ribič. Ribičeva je bila v službi v graščini Strosnek. Bila je v blagoslovljenem stanu. Če je izvršila samomor, ali če je padla v potok po nesreči, se ne ve. Znakov nasilja na telesu ni bilo.

— Sv. Anton v Slov. goricah. Strašno smrt sta storila v temi zvečer dne 15. okt. dva zidarja od Sv. Antona v Spodnjem Velovljaku pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Šla sta z večimi od dela domov. Starejši, Klobasa Tomaž, hoče iti po krajši poti, a v temi zaide in pade v globok tolmun starega zamočvirjenega potoka Črmeč. Njegov tovariš Kramberger Matija gre za njim pogledat: naenkrat zaslišijo ostali glas Krambergerjev: "Jezus, pomagajte!" Ko prihitijo do kraja nesreče, vidijo le še, kako se kolobarji vode delajo na mestu, kjer sta izginila v globočino. Z čez 10 metrov dolgimi drogovi so njuni telesi drugi dan potegnili iz vode. Isti dan je umrl v Gradcu tretji zidar iz antonjevske fars, Repič F.

KOROŠKO.

— Novi koroški deželni predsednik. Koroški deželni predsednik baron Hein je umirovljen in se mu je podelil veliki križ Franc Jožefovega reda. Za koroškega deželnega predsednika je imenovan dosedanji sekčni načelnik notranjega ministrstva dr. Alfred bar. pl. Fries-Skene, ki je istočasno povišan za tajnega svetnika. Novi koroški deželni predsednik je sin generalnega majorja viteza pl. Fries. Rojen je bil leta 1870. Pravosodne študije je absolvirал sub auspiciis Imperatoris. Služil je nato pri koroških, tržaških in moravskih državnih upravnih oblasteh. Pozvali so ga nato v naučno ministristvo, leta 1897 je postal v ministrskem predstevstvu ministerialni podtajnik. Služil je kot kat Gautschu, Thunu in Claryju. Od leta 1909 nadalje je vodil pl. Fries kot sekčni načelnik notranjega ministrstva legislativne posle, parlamentarno zastopstvo zakonskih načrtov in vse zadeve, ki tičejo deželne zbornice. Graška "Tagespost" z ime-

novanjem ni nič posebno zadovoljna in pravi, da je političnega značaja.

— Osebnosti. V celovško pisarno dr. Muellera je vstopil s l. novembrom g. dr. I. Štefancič, rojen Korosec. V pisarno dr. Schweitzerja v Ljubljani pa je odšel g. dr. Marko Stanjko, bivši koncipist v dr. Brejčevi pisarni.

— Ustrelil se je v Rožeku posestnik Josip Primnik. Mož se je precej nevarno obstrelil. Samomor je izvršil v hipni blaznosti.

— Zastupila se je v neki celovski gostilni 25letna služkinja Marija Schretnerjeva iz Beljaka. Samomor je izvršila vsled nesrečne ljubezni in zaradi brezposelnosti. Odpeljali so jo v brezupnem stanju v bolnico.

PRIMORSKO.

— Na shodu tržaškega političnega društva "Edinost" dne 13. okt. in Trstu so bile sprejete resolucije, ki zahtevajo ustanovitev slovenskih šol v Trstu in odpravo komisarijata na Hrvaškem. Nadalje je bila sprejeta posebna resolucija, v kateri se izrekajo tople simpatije za svobodo se borečim balkanskim narodom.

— Vojaški avijatiki. Koncem oktobra so se vrnili v Gorico častniki-avijatiki z eroplani in prideljenim moštvom. Poveljeval bo avijatičnemu oddelku nadporočnik Stohanzl. Vseh častnikov-avijatikov, ki se nastanejo v Gorici, je 21, vseh eroplanov je še šest, a se avijatična postaja na Velikih Rojcah še letošnje zimo izdatno razširi.

— Bivši igralec slovenskega gledališča Julij Šusteršič-Sršen umrl. Ondani je umrl v tržaški bolnišnici po daljši bolezni v dobi 70 let g. Julij Šusteršič, odvetniški uradnik. Pokojnik je bila znana pregnantna oseba med starejšo generacijo slovenskega gledališkega sveta. Bil je odlični igralec posebnost kakor karakterni komik. V 70. letih je igral pod igralskim imenom Sršen v Ljubljani v deželnem gledališču in v stari čitalnici v Selenburgovi ulici. Pozneje se je bil preselil v Celovec, a pred štirimi leti v Trst, kjer je bil čislani uradnik v pisarni odvetnikov dr. Rybara in dr. Abrama. Tudi v Trstu je nastopil parkrat z velikim uspehom. Vsi, ki so poznali pokojnika, mu ohranijo gotovo blag spomin.

— Ubojstvo v Boljuncu. V nedeljo 13. okt. zvečer ob 9. uri je v Boljuncu prišlo do krvavega čina s smrtnim izidom. Neki Lovro Sancin od Ivana iz Boljunca je zabodel z nožem Matijo Maverja iz Boljunca, da je bil na mestu mrtve.

— Sin zabodel mater. Svojo mater Ano Žigon, staro 44 let, je ranil z nožem njen sin v Gorici, in sicer ji je zadal v prepiru pet ran. Zgodilo se je to na trgu sv. Antona št. 9. Lepega sina so zaprli.

HRVATSKO.

— Cuvajeva grozovlada. Policija je aretirala dne 15. okt. urednika lista "Agramer Zeitung", Juro Bauerja, ki ga sumijo, da je kot poročevalec raznih slovanskih listov in graške "Tagespost" spravljal v javnost razne stvari, ki kompromitirajo Cuvajev komisariat, to je, ker ni hotel prodati svojega pričanja in pisati tako, kakor hrvaški trinož zahteva. Aretirana sta še dva druga urednika in 14 dijakov in 8 dijakinj, češ, da so hoteli osvoboditi Jurkiča. Tudi še druga nasilstva ima Cuvaj znova pripravljena. Moti se pa Cuvaj, če misli, da bo s takimi nepostavnostmi uklonil hrvaški narod. Hrvatske so prenesli že težja zla in bodo Cuvaja tudi. On bo izginil, njegov spomin, obdan s sramoto, bo pozabljen, hrvaški narod bo pa še živel in procvital. Toda manj razumljivo kot Cuvajevo postopanje, se nam zdi ravnanje merodajnih faktorjev. Nič tako čudnega ni, če Cuvaj, poklican in pooblaščen za terorista, pušča svojemu propalamu mišljenju prosto pot. Neverjetna zaslepljenost pa je, če vodilni krogi v teh resnih, kritičnih časih na Balkanu pustijo izzivati in samovoljno trpinčiti svoboden hrvaški narod. S tem spravljajo v sramoto celo državo pred balkanskimi narodi in pa jemljejo državi ugled pred celim svetom. Kako naj balkanski narodi ne sovražio Avstrije, če vidijo, da se njihovim bratom pod Cuvajem ne godi nič boljše, kot njihovim bratom pod Turčinom.

— Podmaršal baron Rhemen poveljnik zagrebskega armad. zbora. Z Dunaja poroča "N. Fr. Presse", da sledi sedanjemu poveljniku zagrebskega armadnega zbora Rajmundu Gerba sedanji divizijski poveljnik v Temešvaru, baron Adolf pl. Rhemen, ki je svojčas poveljeval avstrijskim vojakom v Sandžaku. Politični krogi zatrjujejo, da poverijo baronu Rhemeni tudi kraljev komisariat na Hrvaškem z vodstvom civilne uprave, če se vresniči načrt, da odpokličejo Cuvaja.

JOHN PRUS

N. W. telefon 170.
STAVBENIK IN KONTRAKTOR.
Stavi in popravila hiše.
Woodruff Road. Joliet, Ill.

Jontes Corner

OBA TELEFONA 479.

601-601½ Landau Ave.

JOLIET, ILLINOIS.

NAZNANILO!

Svojim cenj. slovenskim odjemalcem naznanjam, da bom odprl v

V SOBOTO DNE 9. NOVEMBRA
novo mesnico in grocerijo
na 1232 N. Center St.

ki se bo imenovala: "West Side Money-Saving Corner."

Imam v zalogi popolnoma sveže blago vseh vrst, najboljše, kar se sploh zamore kupiti, ter bom isto prodajal vsi kdar po najnižjih cenah.

Telefonična naročila se bodo izvrševala natančno v obeh trgovinah. Telefona v "West Side" trgovini je Chicago 822.

Blago razvažamo na vse strani.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Urednik.....Rev. John Kranjec
Chicago Phone 2899.
813 N. Scott St. Joliet, Ill.

Izdaja ga vsaki petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA.
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina za Združene države \$2.00
na leto; za Evropo \$3.00.
Plačuje se vnaprej.

Dopisi in denarne pošiljke naj se
pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo na-
ročnike, da nam natančno naznani
POLEG NOVEGA TUDI STARI
NASLOV.

Dopise in novice pričbujemo brez-
plačno; na poročila brez podpisa se
ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian
Catholic Newspaper in America, and
the Official Organ of the G. C.
Slovenian Catholic Union.

Published Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Prva in edina slovenska unijska
tiskarna.

CERKVENI KOLEDAR.

10. nov. Nedelja Andrej.
11. " Ponedeljek Martin, škof.
12. " Torek Varstvo, D. M.
13. " Sreda Stanis. Kostka sp.
14. " Četrtek Serapion, muč.
15. " Petek Leopold, vojvoda.
16. " Sobota Edmund, škof.

NEUMRLJIVOST ČLOVEŠKE DUŠE.

(Nauk za 24. nedeljo po binkošti.)

Današnji evangelij nam pripoveduje o dobrem semenu in luliki. Oboje pusti previdni gospodar rasti do žetve. Dobro žito so pravičniki, lulika pa krivičniki. Za dobre in hudobne pa pride dan plačila, sodnji dan, ko se bodo naše neumrljive duše zopet zjediniše s telesi. Ta resnica me zopet spominja na poglavitne resnice naše vere, resnice o neumrljivosti človeške duše. Pokazal sem v zadnji številki, da mora biti naša duša neumrljiva, ker to zahteva modrost, dobrotljivost in pravičnost božja. To resnico so pa verovali tudi vsi narodi brez izjeme. — Abraham darovaje svojega sina Izaka in Job v svoji zapuščini se tolaži z boljšim življenjem v večnosti. — Ko so Makabejski bratje rabeljnom izročali svoje telesne ude, dejali so: "Z nebes smo jih prejeli, od Boga jih upamo zopet dobiti." V neumrljivosti človeške duše so verovali stari Kaldejci, Egipčani, Grki, Rimljani, Nemci in Slovani. Zdi se mi kakor bi bil Bog besedo "neumrljivost" zapisal na dno človeškega srca. Divji Tototenti v Afriki zahtevajo, da se da mrliču lok in puščica v grob, da se bo mogel lojevati v deželni duhov. Drugi divjaki zopet menijo, da v lahkem vetercu šepečejo duše mrtvih. In ako vlije uboga indijanska mati na grob umrlega svojega otroka mleka zmešanega z njenimi solzami, ali nam ne kaže vse to, da verujejo tudi divji narodi vsak po svoje v neumrljivost človeške duše? Kaj meniš, da je to zmota? Nikdar in nikoli. Glas, ki tako prepričljivo oznanjuje neumrljivost duše, ni glas posameznega človeka, marveč glas vesoljnega človeštva, glas človeške nature, torej glas Njega, ki je to naturo vstvaril.

Neumrljivost človeške duše je da tudi zahteva človeškega srca. Ako vidi mrtve pred seboj na mrtvaškem odru dragega očeta, ljubo mater, zvestega brata ali sestro, ali pa enega izmed svojih otrok in ako gledamo na oni obraz, ki nas je popeljal tako mило, tako ljubeznivo gledal, zdaj je pa ta obraz bled in trd, ono oko, ki je tako pazljivo zrl na te, je zdaj stekleno, roke, ki so te popeljale tako iskreno objemale, tako ljubko večkrat pobožale, so zdaj trde in ustnice so zaprte in molče! Kakor oster meč te zbada britka resnica: umrl je, ni ga več. — Vprašam te, ali je mogoče, da bi bilo vse končano, da ni več svidenja? Ne, to ni mogoče, ljubezen je vsadi Bog sam

v človeško srce. Ko bi bilo se smrtjo vse končano, bi Bog ne bil usmiljen oče, marveč trdosrčen trinog.

Brez življenja po smrti naše življenje nima nikake vrednosti in vrata bi bila strastem na stečaj odprta. Odeh odidaj, če ni večnosti. Koga naj bi se bal? Prekanjeno laži, goljufaj! Nečistnik raztezaj svoje mreže in zapeljuj nedolžnost! Če druge pahnješ v sramoto in nesrečo, kaj to tebi, da le ti dosežeš svoj namen. Večnosti ni, v tem življenju pa se boš znal obvarovati kazni in sramote! Kradi, pazi le, da te ne dobe! Presestuj, glej le, da te ne zasači goljufani soprog! Dragi bravec, ali zdaj spoznaš, kam pride mo brez vere na neumrljivost? Brez vere v to resnico, bi bilo življenje nemogoče.

Prepričali smo se v zadnjih treh naukih, da je duša in sicer neumrljiva duša in s potrepčljivim Jobom moramo klicati: "Vem, da moj Odrašenik živi in da bom poslednji dan vstal iz zemlje." — Ako je pa temu tako, ali ni le pametno, marveč neobhodno potrebno, da skrbimo za svojo dušo? Koliko so storili za svojo dušo svetniki, žrtvovali so vse, kar so imeli, prenašali so trud in grozovite muke, samo da bi svojo dušo obvarovali greha in pogubljenja. — "Hočeš vedeti, koliko si vreden?" — piše sv. Evzebij — "vprašaj svojega Odrašenika. Žrtvoval in pretrpel je vse, da te je rešil." Zato pa pravi sv. Avgustin: "O duša, dvigni se kviško, koliko si vredna!"

Okolu leta 1000 po Kristusu je živel v spodnji Italiji na gori Gargano pobožni puščavnik Nil po imenu. Svetost njegovega življenja je privabila na tisoče ljudi, da so iskali tolažbe in pomoči pri tem svetem možu. Tudi cesar Oton III., ki se je ravno takrat mudil v Rimu, zve o tem in želi tega pobožnega moža spoznati. Mnogo se z njim pogovarja in ves ginjen od lepih naukov, katere mu je dal sveti mož, reče pri odhodu cesar: "Zahtevaj od mene, kar hočeš in dal ti bom." Nil položi ginjen svojo roko na cesarjevo srce in pravi: "Cesarsko veličastvo, le eno od tebe zahtevam: Reši svojo dušo!" Cesar mu to obljubi in blagor mu, kajti cesarska krona je imela zanj malo vrednosti, poln nad, poln najlepših naklepov je moral Oton III. kmalu potem umreti. Blagor mu, da je poslušal pobožnega puščavnika.

Dragi bravec, spoznal si v treh tih naukih še bolj natančno, kar si doslej itak že veroval. Spoznal si, da je tvoja duša neumrljiva. Skrbi tedaj tudi ti, da rešiš svojo neumrljivo, edino dušo!

REV. JOS. POLLAK.

SOCIJALISTIČNI VODITELJI, ALI BOLJ LJUBITE DELAVCE NEGO NJIH DENAR?

Bil je jako premeten tat. Imel je poleg svojih pravih mesenih rok na sebi tudi še dve drugi umetno narejeni. Vstopil se je v cerkev, kjer je bila največja gneča. Ob pripravnem trenutku je začel s pravima rokama ošlatavati in siskati po žepih okrog njega stoječih in nič hudega slutečih vernikov. Kdor je začutil tujo roko, ozrl se je seveda tudi na prelestivega svetohlinca, ki je baš ta čas neznanstvo sveto po strani držal glavo, oči imel nepremično uprte na oltar, ponarejeni roki pa pred seboj sklenjeni v molitev. Ta ukanjivi svetohlinski posel mu je dobro uspeval nekaj časa.

Tega uzmoviča posnemajo slovenskih socializtov vodniki. Oni sicer ne hlinijo svetosti in pobožnosti ampak v svoji podhuljeni ljudoljubnosti hinavčijo ljubezen, naklonjenost, prijateljstvo in skrb za delavce, vnetost in navdušenost za njih blagor. Vse to hlinijo s tako priljubljenimi in sladkimi obzati, tako slepljivimi in mamljivimi obljubami, — izgubiti se ne more nič, pridobiti pa vse — da ubogi, malouki in lahkoverni delavci res verjame, zapu in nič hudega ne sluti. Ko pa ti navihanci delavca preslepe z vabo zlatih obljub in odpravijo od sebe vsak sum sleparstva, začno pa skubiti — skubiti — cigani — dreti in vse to seveda v blagor in hasen delavcev — sebi pa v zator in veliko izgubo. Da pa lože in bolje sleparski sum od sebe in pozornost ljudstva od svoje navihanosti obrnejo, vpijejo poniglavo gledno in z rokami kačoz: Glejte farje! Varujte se jih, to so vaši tlačitelji, ki vas izjemajo in poneumevajo! Ponižlavi tartufi, ali vas ni sram?

Kdo pa plača delobojne klaviteze, ki se vozarijo od mesta do mesta, da se lepo goste in oznanjujejo socializta, evangelij? Ni baš neprijetno tako živeti od troških delavcev-trpinov! Srečni delavci, nič ne morete zgubiti, a vse pridobiti, prorokujejo vam socialistični agitatorji!

Koliko ste že nekateri zmetali za kolovratne social. fantazije, pridobili pa še nič! Koliko so pa socialistični korifeji ali kolovodje v svoji brezmejni ljubezni do delavstva že pridobili od delavcev, izdali pa še nič tudi ne za — brezposelnje, stradalajoce delavce!

Nekateri so ti neznačajni neznačajci, ki se opeharili za vero in marsikateri dolar, vrnili jim pa še nič razun piškavih obljub. Bral sem v slovenskem social. listu, koliko je že poslanec Mr. Berger storil za delavce. Toda resnica je, da delavci niti ne zaslužijo več, kakor prej, niti ne delajo manj kakor prej, in če se ponesrečijo, morajo si zopet sami z veliko težavo priboriti odškodnino. Kje so torej Mr. Bergerja uspehi, po katerih hrepeni delavstvo? Uspehe ima le Mr. Berger, ki zasluži samo v kongresu \$7500.00; zasluži vrh tega še tudi lepe tisočake, ko hodi po mestih govorit, kakor to sedaj dela g. Kristan, ki pa tudi že sedaj za-

hteva in vzame svoj zaslužek, in ne pusti, da bi še le njegov sin ali vnuk prejel, kar je zaslužil oče. Noben časopis še ni poročal, da bi bil Mr. Berger ali kateri drugi socialisti, voditelji ali govorniki kdaj kaj daroval brezposelnim delavcem, ki so ga volili. O ne! Oni le vzamejo, ne dajo pa ničesar razun lepodonečih obljub o zemskih nebesih. Teh obljub pa niti delavski prijatelj Kristan noče čakati, ampak hoče nebesa imeti že sedaj in jih tudi ima na stroške delavcev, ki pa naj čakajo, čakajo —!

Neprestano tožijo socialisti, časopisi, da lakomni kapitalisti izkoriščajo in oderajo delavce; isti časopisi tarnajo svojim vernim sodrugom, kako njim (urednikom) slabo gre; skoro v vsaki številki je prošnja za denar: Pomagajte, pomagajte! In res dobro in mehko si znajo postiljati g. socializta, uredniki, lastniki in izdajatelji — z volno delavcev!

V Girardu, Kansas, izhaja socialisti. časopis "Appeal to Reason".

Glavna izdajateljca Warren in Wayland sta prišla pred malo leti kot uboga "nimanič" v Girard. Danes sta oba bogata; obogatili so ju "groši" preslepljenih delavcev, ki pa so še zmerom revni. Uradno poročilo asessorja v Potter Co., Texas, izprčuje, da ima sodrug Wayland samo v onem Countyju posestvo vredno \$80,000.00. In vendar kolikokrat sta Wayland in njegov tovariš v najotožnejših jeremijadah tarnala o svojem stradanju in prosila podpore za svoj list. Ali znajo farbat, kaj ne, ti svetniki in skubisti slepoverni delavstvo s hujskanjem proti duhovnom in kat. cerkvi, ki razkrivajo njih zvijače? Koliko požrtvovalnost, naklonjenost in ljubezen do delavcev — denarja! Dajte, dajte; vi naši backi pa — čakajte nebes na zemlji. In kdaj pride za delavce ta srečni raj? Kmalu, kmalu, pravijo socialisti, proroki.

Gospod Bebel, eden prvakov nemških socializtov, je prorokoval ta raj za 1. 1898. Toda varal je svoje petolične ovce. (Odložili so potem ta raj za leto 1908, pa ga nismo doživeli.) Vrh tega je Bebel na shodu v Erfurt (1. 1891) (Protok str. 275) tudi rekel, da se uresničenje prorokovane obljube ne sme staviti predaleč v bodočnost, češ: "Če naš lepi cilj pomikamo predaleč v megleno bodočnost in zmerom podudarjamo, da ga bodo dosegli še le bodoči rodovi, potem se bo ljudska masa razšla" (nas zapustila). Aha! Treba je torej obetati — obetati, da bo kmalu bolje! Vidite, kako vas ti prevrtljivi podjedi sleparijo, ničijo in se iz vas — norčujejo! Da, v tem so oni pravi: mojstri specialisti.

15. aprila 1908 je bil v Kopenhagenu shod brezposelnih socializtov. Zidar Christensen je tako-le oklestil socialistične voditelje in voditeljke: "Naši voditelji vlečejo plače skoro tako visoke kakor ministri, a pozabili so, da so bili tudi sami enkrat delavci. Naši voditelji store vse, kar morejo, da vas obdrže v nevednosti; mi ne smemo ne slišati ne misliti: (kam gre denar: in tudi če se izkažejo, da nas goljufajo). Noben izmed njih nima časa misliti na nas ali delati za nas v tem obupnem stanju. Vse njih delo obstoji v tem, da ministre in farje ozmerjajo. Ali bi ne mogli ti gospodje, katerim smo pomagali do sedanja preobilnosti, pomagati s par tisočaki od svoje preobilnosti zdaj nam, ko stradamo z ženami in otroki?" Ko je stopal raz govorniški oder, zaklical je še svojim tovarišem po dvorani: "Zapomnite si, kar sem vam povedal: kajti tega ne boste jutri brali v našem socialističnem listu" (ker kaj takega ne vuste natisniti socializta. vodje).

To je bila za socialista, voditelje in voditeljke pogubonosna a resnična obsodba. Slovenci, ne verjemite navihanim socialističnim govornom in varumom; oni so bistroumni, bistrogledni kovači svoje sreče, a zločesti zatorniki vaše sreče. Ti sleparji ne poročajo nikdar vse resnice o socializmu, temveč samo to in toliko, kolikor njim hasni, da vas pritegnejo na svojo stran in na svoj — žep. "Glejte," kriče, "kat. cerkev izgublja upliv — propada — vse jo zapušča in hiti v naš tabor; samo nazadnjaki, bedaki se je še drže, a še teh ni dosti. Le k nam, saj že vse drvi k nam! (To bo denarja, si mislijo).

Evgen Sue, francoski socialistični pisatelj precej umazanih romanov, je dostikrat obiskal skoro najplemenitejšo gospo v Parizu, grofinjo Denis, in je v njene družbi mnogo tarnal o žalostnem položaju revežev. "Ali jim tudi pomagate," vpraša grofinja. "Nekaj gotovo," odvrne Evgen; "če tudi ne morem dosti dati, dam vendar rad. Ene četrtina mojih dohodkov steče k revežem kot miloščina." Ko Evgen drugi dan opoldne pride iz hotela, kjer je navadno imel zelo dober in okusen obed, nagovori ga navidezno stara, raztrgana beračica in poprosi miloščine. "Poberite se," odgovori Evgen osorno. "Oh, tak sem lačna gospod; prosim vsaj en par centimov (okrog pol centa), da si kupim malo kruha." "Poklical bom policista, če se mi takoj ne poberete," jo zavrne Evgen. "Tako, vi mislite poklicati policijo zoper staro lačno ženo? Gospod Evgen, vi ste oni mož, ki toliko pisari o revščini ljudstva in vendar nečete biti prijatelj revnemu človeku?" "Kdo ste vi," vpraša Evgen. "Jaz sem grofinja Denis," odgovori in navidezno stara beračica vstopi v svojo nekaj korakov od hotela čakajočo kočijo in pusti socialista, prijatelja revežev njegovi sramoti. Glej komu zaupaš!

Ze zadnjim sem poročal, da so na Francoskem brezverski socialisti okradli cerkev za eno milijardo — 1000

milijonov frankov. Ti zviti tiči so rekli v zbornici, da so cerkve in samostani vredni 1 milijardo in če ta poslopja prodajo za 1 milijardo, preskrbeli bodo s to velikanstvo svoto obnemogla in stare delavce. Koliko pomoč tolažbo in veselje obetajo delavcem prijatelji delavcev! Izkazalo pa se je po prodaji, da so oni socialisti, prijatelji delavcev bili prekanjeni zvitorpci, ki so skoro ves denar vtaknili v svoje žepce. Vsled te sleparije in tatvine so hudomušniki dali po mestu Parizu nabiti sledeča naznanila:

"Izgubila se je milijarda kot skupiček prodanega cerkvenega premoženja, in ki je bila 28. febr. 1907 v zbornici delavcem obljubljena. Prodaja je končana, redovniki in redovnice, ki so preživel in preskrbeli vsak dan 100,000 revežev in bolnikov, so razgnani, njih dobroteljnost in učni zavodi uničeni.

Le 9 milijonov je prišlo v državno blagajno, vse drugo pa se je porazgubilo v žepih prijateljev delavstva; na delavske penzije pa ne misli nihče. Iščo se tem potom pošten mož, ki bi milijardo zopet našel in vrnil delavcem. Dobra plača!" Mr. Konda, prijatelj delavcev, na noge! Morda najdete vi milijardo. Zakaj niste poročali o tej slepariji? Ta v žep delavskih prijateljev izgubivša se milijarda je žalostno izpričevalo za socialiste.

Gospodje okrog "Glas Sv." in "Proletarca", zakaj ste pa vi tako previdno molčali o tem dogodku? Samo o farjih, o kat. cerkvi znate pisati laži in obrekovanja; o pravih tatovih in sleparjih in sovražnikih delavskega stanu pa niti besedice ne črhnete. Ali ni to prava lumparija in sleparija? Hvalite in zagovarjate pa take tatove, ker ropajo kat. cerkev, ki je za delavce in reveže že toliko storila.

"Custos" poroča sledečo mično zgod bico iz francoskega sodišča. Revež vzame pipo iz samostana, ki si ga je prisvojila vlada. Vsled tega je tožen. Od predsednika sodišča vprašan, če ne ve, da se tujega blaga ne sme dotakniti, odgovori zatoženec: "Gospod predsednik, saj pipa je last samostana, katerega se je prilastila vlada." Predsednik: "Ne gre se zato, kdo je lastnik pipe, — pipa ni bila vaša, postava vam prepoveduje prilastiti si jo." Obtoženec: "Koliko besedičenja radi ene pipe! Vlada je pokradla ta samostan in vse druge in vendar ne sedi z menoj na zatožni klopi. Zakaj ni tukaj ministrov Clemenceau, Briand, Fallieres in Jaures in vse druge roparske bande, ki je ukradla samostanom in cerkvam eno milijardo?" Občinstvo se je smejalo, da se je treslo sodišče, predsednik pa je bil bled kakor zid.

Kako so bili social. listi veseli o ropu na Francoskem in o ropu na Portugalskem! Zakaj? Vedo dobro, da pride tatvina v žep socialista, voditeljem ne pa delavcem.

Predenjo so začeli brezverci krasti na Francoskem, udrihali so prej po temnoglavcih-farjih in kričali: "Delavci, milijarda bo vaša," in s tem hoteli potolažiti in preslepeti poštene delavce, da bi ne zabranili ropanja. Ko pa so pokradli, spravili so skoro vse milijone v svoje žepce in se potuhnili. Tako delajo socialisti, voditelji in voditeljke, polni lažij in himb: delavcem obetajo, po duhovnikih lomastijo z izmišljenimi grobobjami, sami se pa spretno okoriščajo in rogaajo neumnosti svojih lahkovernih podreptikov — in vse to v blagor in prid delavcev.

Bila je sodnijska obravnava. Zatožen je bil 28letni sodrug konduktar K. zlonravja. Oženil se je; žena pa je imela že 18letno hčer, v katero se je sodrug zagledal kmalu po ženitbi. Branila se mu je; ker je pa začel vsled tega s svojo pastorko surovo postopati, se mu je udala. Ko so se pokazale posledice občejanja, rotli je svojo pastorko, naj ne pove, da je bil on zapeljivec; da naj pri sodnijskem zaslišanju reče, da ne ve, kdo je oče pričakovane otroka; če pa jo še dalje izprašujejo, naj reče, duhovnik je bil zapeljivec. Torej taki-le ste!

Danes obstoje cele družbe, ki si izmišlujejo enake storije in prisrge, jih tiskajo, razširjajo, prodajejo in zopet tiskajo po časopisih ("Glas Sv."), ki take izmišljene škandaloznosti zlobno podtikajo duhovnom, češ: "Glejte taki-le so" in tako ljudstvo pesek v oči mečejo in preslepe, da ljudstvo ne vidi njih zvutih naklepov in peklenskih nakan, da s takimi lažmi lože zakrivajo svoje lastne umazanosti in nezmožnosti delovati v prid delavstva, da lože hinavščujejo poštenost, zahajajo svoje zločete in prevare; ob vsem tem pa le dobro žive taki grustljivi parastiti in oskudni krvoresi delavski.

L. 1908 umrl pisatelj "de Amicis", ki ga socialisti prištevajo k svojim, izrazil se ni posebno laskavo o sodrugih. Časopis "Il Cittadino" v Genovi piše: "Ko je prestopil v socialistični tabor, ni imel niti trenotek miru. Večkrat je rekel svojim prijateljem: Sodrug mi imajo za milijonarja in me pumpajo za denar vsak dan; danes pod pretezo, da bodo razvili zastavo; jutri, da bodo ustanovili nov list; včasih zopet, da potrebujejo denarja za voditelje in govornike. Vse te berače sem naposled odgnal, ker vidim, da bolj ljubijo moj denar nego moje spreobrenje.... Vse njih udrihanje po duhovnikih je pa res sramota.... Nisem prijatelj Jezuitov; občudujem pa te redovnike radi njihovega čistega življenja in eminentnega znanja. Vse kar se jim podtika, je pa že grozno."

Torej denarja, denarja hočejo — voditelji sodrugov, in da ga dobe, dobro jim je vsako še tako podlo, še tako nizkodušno, še tako umazano, še tako prefrignano in sleparksko sredstvo: zdaj priljubljeni pokloni in prazne himbe

do delavcev, zdaj umazane ostudnosti o duhovnikih. Fej dihurji, ki si v svojem blodoumju izmišljujete take reči po znanem reku: Sv. Matija, led razbija; če ga ni, ga pa naredi. S takim grdim orožjem napadate kat. cerkev, ki razkriva vaše licemerstvo in razkrinkava vaša zavita in zvita slepila. Zakaj tako? Da bi si socialisti, voditelji, ki ste v svojem blodovelju sami bogotajci, brezbožniki in brezverci in ki kot taki učite, da ni Boga, da je vera neumnost, duhovniki pa sleparji — da bi vi, pravih s takim zasramovalnim pisarjenjem izneverili delavca kat. cerkvi. Čim več jih odpade od cerkve, tem več ljudi bo polagalo svoje delavce na oltar socializma, in koliko bolje bo za nas voditelje, si mislite vi zvitoropi sleparčki.

O zase niso neumni ti kolovodje. Živeti hočejo dobro kakor komarji. Kako mило ti komar zapoje na ušesa!

Hoče pa tudi, da mu za to daš krvi in ga nosiš na sebi. Socialist, voditelj tudi prilizljivo slave delavstvo — za to pa hočejo, da jih delavci podpirajo in reče.

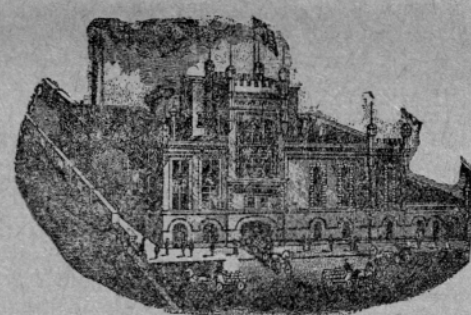
V nekaterih krajih se social. kolovodjam posreči prelestiti in varati občinstvo, pa le za toliko časa, dokler ljudstvo ne uvidi njih prevare in preveta. Ko so v Milwaukee, kjer so socialisti vladali dve leti, spoznali, da niti ene zlatih obljub ne morejo ali nočejo izpolniti, temveč skrbje le za svoje lastne bisage, dali so jim breco.

Tega, kar bom zdaj povedal, ne poročajo socialist. listi. Zakaj ne? Da delavce obdrže v neumnosti in v mislih da drvi vse za socializmom, in da ni nikogar, ki bi nasprotoval socializmu nego kat. cerkev in par njenih za-

(Nadaljevanje na 5. strani.)

JOLIET CITIZENS BREWING Co.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo
Izdelaovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse vloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The
Joliet
National
Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad

\$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, pred.

CHAS. G. PEARCE, kašir

KDOR HOČE DELA

naj se nemudoma naroči na najnovejši knjigo:

"Veliki Slovensko-Angleški Tolmač"

da se bo lahko in hitro brez učitelja priučil angleščine. Knjiga obsega poleg slov. angl. slovnice, slov. angl. razgovore za vsakdanjo potrebo, navodilo za angl. pisavo, spisovanje angleških pism in kako se postane amerikiški državljani. Vrhutega ima knjiga dozaj največji slov. angl. in angl. slov. slovar. — Knjiga, trdo in okusno v platno vezana, ima 424 strani, stane \$2.00 in se dobi pri:

Pišite po cenik!

V. J. Kubelka, 538 W. 145th St. New York, N. Y.

Edino in največje založništvo slov. angl. in raznih slovenskih knjig.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem 1. 1911 je imela 614.5 MILIJONOV KRON, VLOGE znašajo nad 42 MILIJONOV KRON, REZERVNI ZAKLAD PA 1 MILIJON 300 TISOČ KRON.

Vložen denar obrestuje po 4 1/2 % brez vsakega odbitka

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE in CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno "šparkaso". NAM PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobimo Vaš denar.

SVOJ NASLOV NAM PIŠITE RAZLOČNO IN NATANČNO!

K. S. K.

JEDNOTA

Bell Phone 1048.

Organizovana v Joliet-u, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporovana v državi Illinois 12. januarja 1898.

Predsednik:..... Paul Schneller, Calumet, Mich. I. podpredsednik:..... Frank Bojc, R. F. D. No. 2, Box 132, Pueblo, Colo. II. podpredsednik:..... M. Ostronič, 1132 Voskamp St., Allegheny, Pa. Glavni tajnik:..... Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Pomožni tajnik:..... Jos. Rems, 729 Putnam Ave., Ridgewood, N. Y. City. Blagajnik:..... John Grahek, 1012 Broadway, Joliet, Ill. Duhovni vodja:..... Rev. Josip Tomšič, Box 657, Forest City, Pa. Zaupnik:..... Mart. Muhič, Cor. Main and Center Sts., Forest City, Pa. Vrhovni zdravnik:..... Dr. Jos. Grahek, 841 E. Ohio St., Allegheny, Pa.

NADZORNIKI:

Anton Golobitsh, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Aug. Poglajen, 2300 S. Robey St., Chicago, Ill.
John Mravintz, 1114 Voskempt St., Allegheny, Pa.
George Thomas, 904 E. B. St., Pueblo, Colo.
John Povsha, 311 — 3rd Avenue, Hibbing, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mih. J. Krakar, 614 E. 3 St., Anaconda, Mont.
George Flajnik, 3329 Penn. Ave., Pittsburg, Pa.
Peter Staudohar, Box 701, Chisholm, Minn.

PRIZIVNI ODBOR:

Frank Banich, 1858 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Zulich, 1197 E. 61st St., Cleveland, Ohio.
Frank Petkovšek, 720 Market St., Waukegan, Ill.
Uradno glasilo: Amerikanski Slovenec, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VSE DENARNE POŠILJATVE NAJ SE POŠILJAJO NARAVNOST NA GL. TAJNIKA JEDNOTE IN NA NIKOGAR DRUZEGA.

Društvene vesti.

Denver, Colo., 1. nov. — Tem potom se naznanja članom dr. sv. Roka št. 113 K. S. K. Jednote, da bode 13. nov. volitev dr. uradnikov za leto 1913. Zato so prošeni vsi člani omenjenega dr., da se te seje udeležijo, ker je bilo na zadnji redni mesečni seji sklenjeno, da kateri član ne pride na sejo, mora plačati \$1 v društveno blagajno, iz vzešji bolezni ali kak drug velik za drček. Torej pridite vsi, da bode vsem po volji, da ne bode kateri prigovarjal, da to ni prav ali pa: "ko bi bil jaz na seji, bi bilo vse drugače". Torej na sejo 13. nov. vsi člani dr. sv. Roka št. 113 K. S. K. J.!

Pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. J.

Louis Andolšek, tajnik.

Rock Springs, Wyo., 3. nov. — Članom dr. sv. Srca Marije št. 86. K. S. K. J. se naznanja, da bo glavna seja v decembru drugo nedeljo, to je 8. decembra ob 2. uri popoldne. Obenem bo tudi volitev novega odbora. Torej ste prošene vse članice, da se glavne seje udeležite, ker drugače vas zadene kazen po pravilih. Sploh bi bilo priporočati, da bi se članice bolj udeleževale mesečnih sej, katerim je mogoče.

Pozdrav članom in članicam K. S. K. J.

Terezija Potočnik, tajnica.

La Salle, Ill., 5. nov. — Tem potom naznanjam članom društva Vitezov sv. Martina št. 75 K. S. K. J., da se udeležijo društvene veselice, katera se bode vršila v ponedeljek večer 11. novembra to je ravno na Martinov večer v prostorih g. Miklavčiča. Vsak, ki je član zgoraj imenovanega društva in bi se ne udeležil te veselice, bode moral po sklepu zadnje redne mesečne seje prispevati \$1.00 v dr. blagajno, kajti čisti preostanek te veselice bo pristel v dr. blagajno, torej je v pomoč članom v slučaju bolezni ali nezgode. Obenem tudi vljudno vabim vse v LaSalle in okolici živeče rojake in rojakinje, da bi se nam pridružili na Martinov večer in nam tako pomagali tisti mošt izpiti in pa tiste goske pojesti. Pričakuje obilne udeležbe bilježim s bratskim pozdravom

John Novak, tajnik.

Joliet, Ill., 5. nov. — Iz urada društva sv. Petra in Pavla št. 66 J. S. K. J. se naznanja, da je društvo dne 17. okt. na svoji redni mesečni seji enoglasno sklenilo, da se odzda naprej za dobo treh mesecev vsi novopristopili člani sprejmejo prosto v društvo brez vsake vstopnine. Zatorej priporočam vsem tistim tukaj v Jolietu stanujočim rojakom, kateri ne spadate še v nobeno društvo, katero je v zvezi z J. S. K. Jednoto, da zdaj imate v priložnost z malimi prispevki postati član društva in Jednote, katera prav po materino skrbi za svoje člane bodi si v slučaju poškodbe ali bolezni ali smrti. Zato se naj vsaki zaveden rojak, kateri še ni pri nobenem društvu, brez odlašanja požuri, da postane kar hitreje mogoče član društva in Jednote.

Z bratskim pozdravom na vse člane in članice J. S. K. J.

Jerman, tajnik.

Seveda hočete

imeti svojo kožo čisto, zdravo in brez opahkov in bolezni. Da si pridobite čistost, rabite Severovo Zdravilo Mio-lo (Severa's Medicated Skin Soap). To milo ne samo odstrani nečistost iz površja kože, ampak tudi iz znojnica. Navedna milo ne store tega. To milo je posebno pripravljeno za obličje, lo-banjo in najnežnejše kože, tudi dete-tove. Naprodaj je v vseh lekarnah. ena 25 centov. W. F. Sever Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv.

mu je najpreprostejšega orodja in o-rozja, boril se je z navadnim lesenim drogrom.

Veliko pozneje začel si je delati o-rodje iz kamna, iz kosti, iz lesa. Za-pustil je brloga, kjer je živel samotno, začel si je staviti koče, se družiti z drugimi, tako so nastali narodi.

To je nakratko vsebina raznih teorij, katere zastopajo Darwin, Haeckel in več njegovih učencev.

Toda, kako to dokažejo?

Dokazov nimajo. Sicer pravijo, da so našli okostje takega pra-človeka, ki je bil jako opici podoben. A znanstvo je dokazalo, da so te kosti, ki so res jako stare in so jih našli globoko v zemeljskih plasteh, ali kosti pristne opice, ali pa kosti navadnega človeka.

Do trditve, da je človek od opice, zapelje marsikoga navidezna velika podobnost med opico in človekom. A ta zunanja podobnost še ni noben dokaz; sicer pa je ta podobnost le navidezna, površna, v resnici pa se telo človekovo jako razločuje od opičnega trupla, da ne govorimo o duši in njenih zmognostih, o razumu in daru govora, česar vsega opica nima. Opozorjamo na pr. da ima opica 4 roke, da ima po celem obrazu dlako, da nima visokega čela itd. itd.

Pregovor pravi: "Kar mačka rodi, vse miši lovi." To je, mačka je in bo zmiraj rodila le mačke, opica pa opice. Tisočletna skušnja, naravni zakon nas uči, da ena vrsta živali ne prehaja v drugo; med seboj se lahko izpopolnjujejo, požlahtnjujejo, a vrste ne zapustijo nikoli. Lahko je vzgojiti plemenitejši, lepši rod konjev, psov, a vendarle ostanejo konji in psi.

Sicer pa, zakaj vendar si dandanes več ne zmisli nobena opica, da bi začela posnemati človeka v njegovem življenju in bi vzgojila človeka? Dandanes, ko vse napreduje, zakaj pa opica ne? Ako je v prastarih časih napravila tako velik korak v napredku, da se je prelevila iz kosmate opice v čilega moža, zakaj pa še danes tega ne poskuša, ko ima vendar pred seboj toliko vzgledov vsestranskega napredka?

Odgovor je lahek. Živali sploh niso nikdar in ne morejo napredovati, ker nimajo pameti, razuma, ker ne morejo sklepati, ampak delajo vse le po svojem nagonu, ki pa nič ne napreduje.

Buče, dasi tako skrbne delavke, so pred pet tisoč leti ravno tako zidale svoje celice, kakor danes, niti za las niso napredovale. Akoravno je taka hišica v čebelnjaku pravi umotvor, vendar to ni delo prevdarajočega, sklepajočega razuma, ampak delo slepega, vedno enako delujočega nagona.

Cebela ne more za najmanjšo trdico ruga čelice, ne more ne napredovati ne nazadovati, ona se niti ne zaveda svojega dela. Ona mora tako delati in ne drugače. Proste volje nima.

Ravno to velja o mravljah, ki delajo umetno gradovne s podzemeljskimi rovi, ki imajo cele organizirane vojske, to velja o umetnih ptičjih gnjezdih in o nešteto drugih rečeh v živalskem življenju. Da, včasih se mora človek celo učiti od živali.

In vendar nikjer nobenega napredka pri živalih, vse gre po starem kopitu. Tudi opica mora ostati pri svojem kopitu; kdo je torej samo ena opica in par opic zaukazal, naj začne drugačno življenje, naj vzgoji pra-človeka?

Naj pokažejo v prosvitlenem XX. stoletju samo en tak slučaj, pa bomo verjeli.

Sicer pa je vsakemu slobodno če hoče smatrati opice za svoje prastariše, naj jih ima za se, a drugemu tega ni treba vsiljevati. A. B.

S POTA.

Najprvo izrekam svojo najiskrenjšo zahvalo vsem cenj. prijateljem za prijaznost, kojoj so mi skazovali tekom mojega sedemletnega poslovanja v upravi A. S., zlasti pa ravnateljstvu in osebju A. S.

Poskušal sem najbolje po svojih skromnih močeh, in čutim, da sem spolnjeval svoje dolžnosti tako, da sem ponosen na fin. uspeh naše slavne družbe.

Želeč A. S., ravnateljstvu in vsem mnogo uspeha in napredka, tako tudi vsem, ki se zanimajo na našo stvar, beležim z odličnim spoštovanjem udn JOSIP KLEPEC.

Podal sem se na pot, da zastopam Am. Slovenca.

Težko sem se poslovil od ravnateljstva in osebja A. S. Saj sem bil dnevno med njimi, svojimi najboljšimi prijatelji dolgo vrsto let. Smelo trdim, da bi želel ostati pri A. S. do smrti, če bi mi bilo kaj do dela na enem mestu. Saj vem, da mi bo tako delo silno težko najti, z ozirom na zaupanje, plačo itd. Smelo tudi trdim, da takega dela še nisem imel, in ga bojda tudi več ne bom imel.

Ker pa želim potovati dok sem mlad in prost, in predno se podam na svojo očetnjo v prelepi vinorodni Belokranjini, zato sem nastopil to pot, da si ogledam razne slov. naselbine v Ameriki, ter se osebno snidem z mnogobrojnimi prijatelji A. S. in svojimi znanci in sorodniki.

Priporočam se torej že vnaprej za uljuden sprejem in obila naročila. Kolikor bo v moji moči, bom gledal, da zadovoljim vsakogar, kakor doslej.

Chicago, Ill., 6. nov. — Iz doma sem odšel takoj v torek predp., da se prej poslovim od svaka in sestre ter družine, ker nam je bilo silno tesno pri srcu.

Prišel sem v Chicago. Tu sem obiskal preč. g. A. Sojar, salunarja M. Nemanica, A. Poglajen, J. Košiček,

J. Žefran, J. Perko in M. Potokar, grocerja F. Banič in Fran Jurjovec, ki so me vsi prijazno sprejeli, ter mi poverili svoja naročila za list, oglase in ti-skovine.

Za vso prijaznost se jim najiskrenjeje zahvaljujem.

Na večer volitve sem se mudil na Madisonu in Washington cestah. To ti je bil cirkus. Se nikdar toliko ljudstva in toliko ropotanja nisem slišal. To pa je bil šov, vreden vsaj \$5.00.

Demokrati so zmagovalni. Vesel sem, da je dobil Dunne za guvernerja v Ill. saj je on menda prvi kat. guverner v Illinoisu.

Drugo me pa ne briga veliko. Vsi so dobri — zase.

Baš pred nekaj trenutki sem srečal g. F. Banič, porot. K. S. K. J. in tukajšnjega trgovca, pa mi je pravil, da je bil vso noč pokoncu. Bil je namreč eden izmed sodnikov za 17. prec. v 11. wardi, kjer so šteli glasove do 5. ure zj. G. Banič je nemara prvi Slovenec v Chicagi, ki ga je doletela ta čast. Le tako naprej!

Trgovina mi gre dobro. Ko se pa privadim bo še boljše.

Za zdaj — zdravo!

JOS. KLEPEC.

Naznanilo in zahvala.

Tužnim srecem naznanjam vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je dne 15. septembra t. l. v stari domovini v Gospodu zaspal naš oče Stefan Fortuna.

V Poljanah nad Škofjo Loko zapuščal našo mater, enega sina in eno hčer, v Ameriki pa dva sina.

Dolžnost me veže, zahvaliti se vsem, ki so mu bili v pomoč za časa njegove bolezni, kakor tudi onim, ki so bili v tolažbo naši materi ob njegovi smrti. Hvala tudi tistim, ki so se udeležili pogreba, katerega se jaz žalibog nisem mogel udeležiti.

Naj v miru počiva!

Zalujoci sin

Valentin Fortuna, Box 132, Granville, Ill.

Naznanilo.

Od glavnega zastopništva Avstro-Amerikanske družbe smo prejeli poročilo, da je pričela graditi nov brzo-parnik na dva vijaka s tremi dimniki, ki bo dolg 540 čevljev in širok 68 čevljev.

Kot kurivo se bo rabilo na parniku olje namesto premoga, in pričakuje-mo, da bo parnik zgrajen do pomladi 1914.

Zahvala.

Podpisana se iskreno zahvaljujeva sorodnikom, prijateljem in znancem za ganljive dokaze sočutja ob smrti naj-negnega preljubega sina Tončka. Zahvaljujeva se č. g. župniku in č. šolskim sestram in solski mladini od St. Leo Congregation ki so mu priredili ganljiv sprejem v cerkvi. Posebno se zahvaljujeva spoštovanim družinam Sem, Štuler, Glojek, Tužir, Kumprej in Rausch, kateri so položili krasne vence ozir. šopke na krsto pokojnika in ga spremlili od hiše žalosti do hlad-nega groba.

Spavaj sladko sinek dragi, Zaklad najdražji v zemlji hladni! In kadar nam še zazvonijo, Na svidenje nad zvezdami!

Milwaukee, dne 5. novembra 1912. Anton in Marjeta Razbornik.

Zdravljenje katara.

Katar je vnetje sluznatne mrenice iz raznih vzrokov, a največkrat vsled kake razdražbe, ki pomnoži kot služi ali želodčnega soka. Pri želodčnem kataru povzročajo razdražbo napake v dieti, alkoholizem ali prehlad. Zdravljenje je preprosto. Preobložena prebavila se morajo najprvo skozinsko izčistiti s Trinerjevim ameriškim zdravilnim grenkim vinom in potem morajo popolnoma počivati. To zdravilo podeli organom novo moč, tako da se v nekaj dneh usposobijo spet vršiti svojo dolžnost. Ne le v tej bolezni, marveč v vsakem drugem obolenju želodca in drola, pri vsakem nerazpoloženju pred ali za jedjo, kakor pri izgubi teka, kisli hlapavici, oslabelosti, bljuvanju, omotičnosti, glavoboli, zapčenosti, donese to zdravilo hitro olajšbo. V lekarnah. Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago. —Adv.

Za zrakoplovstvo. Avstrijska vele-industrija Dreher in vitez Schoeller sta darovala za avstrijsko zračno bro-dovje vsak po 100,000 K.

Josip Klepec, zastopnik Am. Sl.

Slovenski Zdravnik.

(Zraven slovenske cerkve.)

Rojaki Slovenci! Obrnite se vsi, ka-ste na katerikoli bolžni bolni, na SLOVENSKEGA zdravnika. Tam bo ste ozdravljeni popolnoma, ako je to sploh mogoče. Tisočerm naših rojakov je bilo pomagano do čvrstega in popolnega zdravja, ker so se obrnili ga zdravnika. Pridite osebno ali pa pišite! Adresirajte pisma tako:

Dr. Martin J. Ivec

900 N. Chicago St., Cor. Clay, JOLIET, ILL.

Telefona: N. W. 1012 ali Chi. 2192-1

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Oba telefona 488

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zope-ogjenj pojdite k

ANTONU SCHAGER
North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Banks.

Slovenci in Hrva ti

v Pittsburgu, Pa. POZORI!

Naznanjam rojakom, da sem kupil in prevzel znano

GOSTILNO

na 3329 Penn Ave. Pittsburg, Pa.

Točim najboljšo pivo, domače in importirana vina in žganja.

POSTREŽBA IZBORNA.

Slavnemu občinstvu se priporočam v obilen poset. Posebno rojaki, Slovenci in Hrvati, vsi dobrodošli!

Geo. Flainik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

KADAR STE V MESTU

ste vabljeni, da se greste okrepčat s čašo okusne pijače in jedil v salun in restavracijo

BAR & CAFE
Postrežba izborna—prav po domače
403 N. Chicago
vokal Cass Sts.JOLIET

Martin Nemanich

se priporoča sl. občinstvu za obilen obisk njegovega saluna na vogalu 22. in Lincoln st. blizu slov. cerkve. Brezplačna gorka in mrzla jedila vedno na razpolago. Poleg drugih pijač vedno sveže Hoerberjevo pivo.
Telefon Canal 80. Martin Nemanich, hicago, Ill. 49m12

Vina naprodaj

Lansko vino od prve trgatve iz muškatel in tokaj grozdja belo vino pe 35c galon. resling po 40c galon, belo vino od leta 1910 po 45c galon, črno 40c galon, staro belo vino 50c galon

100 proof močan drožnik in tropinovec po 4½ galone za \$12, 10 galonov \$25. Vino pošiljam po 28 in 50 galonov vkup. Vinarna in distilerija blizo postaje. Pisma naslovite:

S. Jackse, Winery

Box 161, St. Helena, Cal.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše posteeženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Anton Košiček

Slovenski gostilničar

Pri meni je vedno največ zabave in najboljše pijače.

"Tonček Is O. K."

N. W. Phone 1297

1151 N. Broadway. JOLIET

Kam pa greš Jože?

Drugam ne kot k Mat. Stefanu čes treko. Tam dobim dobro pivo, žganje, smodke in izvrstno domače vino, ki je rudeče in belo, in bo teklo veselo. Pridite tudi drugi vsi, in prepričajte se sami.—Na svidenje pri

Mat. Stefanu-u,

400 Ohio St. Joliet, Ill.

GEO. MIKAN

MODERNA GOSTILNA

Pri meni je največ zabave in in najboljša postrežba.

N. W. telefon 1251.

202 Ruby St. JOLIET, ILL

Geo. Laich

SALONER IN AGENT PAROBRODNIH DRUŽB. se priporoča rojakom v naklonjenost.

Pošilja denar v staro domovino, hitro točno in po dnevnem kurzu. Prodaja fina vina, likerje in smodke.

ROJAKI DOBRODOŠLI!
3501 E. 95th St. So. Chicago, Ill.

JOHN FUGINA
9510 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
SLOVENSKA GOSTILNA.
Dvorana za veselice. Ples vsako soboto in nedeljo.
Phone South Chicago 387.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR
slovenski gostilničar
Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Bray-eva Lekarna

Sepriporoča slovenskemu občinstvu v Jolietu. Velika zaloga.

Nizke cene.

44 Jefferson St., blizu mosta, Joliet.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Narional Studio

(R. PAWLOVSKI.)

515-517 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Edina slovanske fotografija v Jolietu.

Zmerne cene. Najboljše delo.

Kadar imate s sodiščem opraviti obrnite se na

Nadelhoffer & Wellnitz

Cutting Bldg., 2nd floor, Joliet, Ill.

Z g. Wellnitzom se lahko domenite v slovenskem jeziku, ker je Slovan.

Fefa in Gašper.

(Napisal Januš Golec.)

I.

Kedo pač ni poznal Majdakove Fefe? Gotovo vsako radovedno Adamovo rebro, od največje kmetice pa do zadnje kajzarce.

Bila je pač Majdakova Fefa v naših hribih, kjer ni vsi in redne poštnice zveze, nekaki remšniški tednik, ki je zbiral novice tostran Radla in jih priobčeval onstran, ter narobe.

Stanovala ali avžala, po naše povedano, je naša Fefa na Breznem vrhu, drugi, za Kozjim vrhom najvažnejši postojanki viteza sv. Jurija na Remšniku. Pripeta je bila njena kajša na precejšnjo strmino v smeri proti že nemškemu Arvežu, vendar tako, da je sobo, v kateri je kraljevala Fefa, zalivalo še pristno remšniško brezovo olje; petelinovo petje in pa kokošje kokodkanje v drugem delu pa se je že razlegalo po nemški zemlji.

Fefa je bila samica v pravem pomenu besede, odkar jej je izdihnil brat Tizlek. Skupno z bratom je bila pododvala po smrti starišev kajšo; toliko zemlje okrog bajte, kolikor je merila Fefina postava na dolgost in pa nad vse cvetočo obrt: razpečevanje kuretnine in jaje.

Marljivo sta hodila ljubeča se brat in sestra s košem, katerega zgornji del je bil prirejen za jajce, spodnji pa za kuretnino, do hiš in bajt po Remšniku. Vsako soboto sta po po ceni nakupljeno blago nosila preko Radla v nemški trg Ivnik.

Brat Tizl je bil majhne, čokate postave in pa mirnega, molččega značaja; ravno nasprotno pa sestra Fefa. Bila je dolga, da bi lahko zvezde obirala, krepke postave, mačje-sivih oči in odlikovala se je po duri zgovornosti. Nosila je vedno robec zavezan na tilniku, tako, da so bila dolga ušesa prosta, po hrbtu pa jo je vedno nabijal koš, ki je bil po vsebini še enkrat tolik kakor bratov.

Hodila sta po kupčiji navadno skupno, eden za drugim po starosti; brat naprej, sestra pa za njim. Brž ko sta dospela do kake bajte ali hiše, je Tizlek lepo postavil koš na tla, si odmotal kozji rog in zatrobil svoji običajni: tri—di—dom!

Kmetice in babure po poljih so dobro razumele ta klic in vsaka je z veseljem poskočila proti domu. Kupčija je bila kmalu sklenjena, kajti Fefa je vedno plačevala po stari ceni; nato se je pa začelo pri kosu kruha in kupici sadnega mošta razkladanje novic, ali po katikizmu povedano: opravljanje in pa obrekovanje.

Mladenič Tizlek je med tem ženskim opravilom mirno sedel v kakem kotu, tolkel svoj kos kruha in bil do dobra prepričan, da je Bog ustvaril ženski jezik iz pasjega repa, ki tudi vedno miga in seka na vse strani.

Gospodinje so rade postregle Fefi, ker so se bale njenega blatnega jezika, pa tudi izvlekle so iz nje marsikatero sosedovo slabost.

Tako sta živela Tizlek in Fefa po cele dneve od kruha in mošta, še-le zvečer po povratku je pristavila sestra kak lonec k ognju. Kupčija je vspevala vedno, po leti in po zimi; le v slučaju prevelikega snega je jezikovni in denarni promet izostal za par mesecev.

Pribirila pa je zima leta 1906. Mrzli kapljski veter je bril na vse pretege, da je šlo do mozga, snega pa vendar ni bilo. Suhla zima pa je vsaka hujša nego snežena, to vemo predobro mi hribovci.

Snega pač ni bilo, torej sta tudi Tizlek in Fefa hodila s košem za kruhom. Tizlek je sicer večkrat renčal in se branil na ledeno pot, izgovarjaje se s pretankim obuvalom; pa mačji Fefin pogled ga je vselej prisilil na noge. Hodil in krevsal je revež tako dolgo, dokler se ga ni prišla ozeblina ravno na nožnem palcu. Začelo mu je teči iz njega. Teklo mu je tako dolgo, dokler mu ni izteklo do dna in še isto zimo ga je zagnil — kramp, ker za lopato je bila zemlja pretrda.

Fefa se je vsled bratove smrti oprala s solzami od znotraj in od zunaj, ga dala spodobno pokopati, pa se je nato tudi kmalu potolažila z izgovorom: je pač jedno telo manj na svetu.

Kurja kupčija je šla v istem tiru naprej. Le v toliko je napredovala Fefa, da si je nabavila dvokolesni voziček. Nosila je še tudi zanaprej svojo robo v košu na vrh Radla; tukaj pa je imela v Kolarjevi šupi shranjen voziček in je na tem vozila navzdol in po cesti do Ivnika. Kmalu se je privadila samoti in živela po vseh pravih samskega stanu.

II.

Kakor že omenjeno, je bila Majdakova kajša postavljena na strmino in daleč po vrhu ni imela nobenega sosed, le v jarku, tik ob Brezniškem potoku, je kajžaril mešetar Pelunjskov Gašper.

Kakor nobenega godca in mešetarja, tako tudi Gašparja ni bilo bogve kaj prida. Kupčija mu je šla tako dobro izpod rok, da je prišel z volov in krav na kozle in kostrune, katere je gonil s Slovenskega po nemških sejnih.

Vprežen je bil Gašper v zakonski jarem z nad vse skrbno Julio. Vzredila sta pet pridnih otrok, ki so pa vsi kot odrasli zapustili očetov krov in šli za boljšim kruhom, nego je kozlovskemu kajžarju.

Gašper sicer ni bil zloben človek,

le zalival je malo preveč svoje lažnjivo mešetarsko grlo z žgano pijačo in gospodari ti ni znal. Nič si ni vzel svojih nevspehov k srcu, ampak vedno je tolažil delavno Julio, rekoč:

“Kaj se boš toliko pehala? Lavžanke sva preskrbela in toliko pa še že bode, da bo vsakdanji kruh pri kajši.”

Julia pa je le malo poslušala te močeve nasvete, delala bržno in bila pa že tudi izdelana, kakor rudarski konj. Gašper se je le malo držal doma, ampak vedno je gonil ovce in koze na dom, jih nekoliko podredil, pa zopet prodal ali pa zamenil s svežimi.

Pritiral je nekega večera kar tri metakeče in precej v rožičah klical Julio: “Vstani, stara, in pomolži, kar tri imaš tukaj danes!”

Siromak, pozabil je bil povedati, da je med dvema kozama tudi en kozel.

Julia se je res napravila in, stedljiva v vsakem oziru, je šla kar brez luči z žetnarjem v hlev. Pomolžla je srečno prvo rogačo; komaj pa je primaknila stolček k drugi in hotela pričiti svoje delo, dobila je močno brco, ravno v rebro in se prevrnila z žetnarjem vred po hlevu.

S težavo si je sirota pomagala za sapo in se povrnila z bridkim očitanjem h Gašperju, češ, zakaj jej je zamočlal, da je med dve kozi privezal kozla. Nesrečni kozlovski sunek je bil pa za skrbno Julio tudi usodopoln. Že takoj drugi dan se je kot posledica brce pokazala črna lisa, ki pa je s časom zrastle v precej debelo krgo.

Usmiljeni Gašper je marljivo nabiral smrekovo smolo in zatrjeval, da ta mora prejesti oteklino in če bode enkrat izteklo, potem bode pa Julia zopet brzna. Pa oteklina je postajala od dne do dne trdejša, Julia je sople vedno bolj na dolgo in prosila Gašperja, naj bi stopil po gospoda.

“Nič se ne boj, Julka”, jo je tolažil mož, “kaj bi gospoda mučil v ta jarek brez potrebe. V kratkem imamo lov na Breznem vrhu in pri tej priliki bodem pa že zagovoril gospoda, da malo pogledajo k tebi.”

In res, Julia je dočakala dan lova in ko so že prilovili do Pelunjskove kajše, je stopil mešetar h gospodu in jim rekel:

“No, naj oni stopijo malo k moji stari. Malo je tebušna (nadušljiva) že od nekdaj in ima bolj dolgo sapo, sedaj pa misli, da bo že po njej.”

Gospod so ubogali Gašperja in vstopili. Vendar pri pogledu na bolnico so jeli resno zmajevati z glavo in šepnili možu na uho:

“Slabo, dragi moj; kar takoj jo bodem spovedal, Julia ne bo dočakala več petelinovega petja.”

Po končani sv. spovedi pa so se tudi gospod malo popraskali za ušesi in rekli:

“Sv. popotnico bi še jej rad podelil in sv. poslednje olje — pa nimam ničesar seboj.”

“I kaj”, se je odrezal Gašper, “je itak bila še pred enim mesecem v St. Juriju in za mojo staro je tudi navadno olje dobro, kar v laško olje jo “dol položite”, pa bode.”

Nehote je ušel gospodu pri tej opazki smeh, pa napravili so se resnega in zavrnili mešetarja:

“Ali si se tako učil v šoli?”

Niso bili še gospod četrtinko pota proti domu, jo je že prisopil za njimi Gašper, rekoč:

“Prav so imeli oni, Julia je že odšla tjakaj, koder znajo kozli več olike, nego pri nas.”

Še lastnih otrok ni povabil Gašper na pogreb, ker ni vedel, kje da so; niti sedmine ni obhajal s sosedo Majdakovo Fefo, ampak kar sam se ga je naskrkal po dokončanih obilih molitvah in nazaj grede vsakemu zatrjeval: da bi se še prav gotovo enkrat ženil, ko bi le dobil tako žensko, kakor je bila rajna Julia.

Iz jeze ali žalosti, tega pa ne vem, je pa par dni po pogrebu prodal pod iztubo kozla-ubijalca in nato prenehal s kupčijo za par tednov.

III.

Lenoba pa dovede vsakega človeka do pregrešnih misli in tako je bilo tudi pri Pelunjskovemu Gašperju.

Kuharija mu ni šla nič kaj izpod rok in sklenil je za trdno in brž ko mogoče poiskati si — družico.

Škilil je najpoprej za mladimi in marsikateri razkril vroče koticke svojega srca, pa vselej je dobil le porogljive odgovore, kakor:

“Bodi, bodi pameten, teslo staro”, ali pa: “rožni venec v roke, pa za peč, ne pa na take norčije misliti.”

Uvidel je torej Gašper, da je že v resnici prestar za mladino; torej je rajši začel svoje oči obračati navzgor in ugledal kajšo Majdakove Fefe. Ta pa bi bila, si je mislil, ne ve še, kaj je grenko zakonsko jedro in na kupčijo se tudi razume: “Terentete, ob njeni strani bi se še pa pušil tobak in popil marsikateri frakl. Le malo prevelika je za mene, se je popraskal, “in prehu-do gleda. I pa kaj, saj še niti kože ni, ki bi bila brez napak, kaj pa še le ženska!”

Odslej je Gašper obračal vedno oči navzgor in koval načrte, kako naskočiti samsko srce Majdakove Fefe. Pa vse zaman, samica Fefa je bila nedozvetna za vse ljubeznjive poglede in še za dejansko ljubezen se ni nič zmenila. Večkrat jej je ponudil mešetar kozlovskega mleka, pa Fefa ga

je samozavestno odklonila, češ:

“Tako mleko je za udovce, ne pa za — dekleta!”

Gašperja so sicer pekle te opazke, pa tolažil se je s starim pregovorom: da čas spreminja vse; najtrdnjše sklepe in celo ljubezen se pridobi v času. Oprijel se je na novo ovčje in kozlov-ske kupčije, ter trgaval po stari navadi.

Bilo je taisto jesen po Julijini smrti ko je naš mešetar tiral dve ovci in jednega rogatega ovna preko Radla na Nemško. Prišel je ravno na vrh hriba, ko se spomni, da bi dišalo malo popuštiti. Stresal je pipico in vlekil izza pasa mehur; pa nenadoma se mu izmuzne oven in jo ubere naravnost navzdol po kolovozu. Oven je tekkel na vse pretege in še le par korakov pred klopico tik kolovozu se je ustavil in uprl svoje oči v velik in poln koš. Nekaj časa ga je radovedno ogledoval, pa nekaj ga je zasrbelo v batico, stopil je par korakov nazaj in nato pa bušil z vso silo v koš, ki se je skotalil pod breg. Jajca so bile vse drobna, pa še vratice v spodnjem delu so se pri sunku odprle in petelini so polni rojstvi jeli po grmovju Majdakovi Fefi prepevati poslovno pesem.

Brž, ko je zaslislala jajčarica šum, se je prikazala iz grmovja in videla grozno nezgodo. Ni stekla za ovnom, ki je še vedno kotalil koš po jarku, ampak pobjskala je po gospodarju, ki se je pa kar valjal od smeha. Krhka kletvica jej je ušla nehot, nato pa je dvignila in zažugala, Gašperju:

“Čakaj, ti stepuh, nalašč si mi našel ovna v moj koš; tega ti pa ne prizanesem!”

“No, no, Fefika, ni bilo ne tako, tako hudobno, tako hudoben pač nisem.”

“Kaj bodeš lagal, saj si nagnal kozla v lastno ženo, kaj bi ga v moj koš ne?”

Gašper je še skušal nadaljevati svojo obrambno delo, pa Fefa ga ni poslušala, ampak stekla je brzih korakov v jarek za ovnom in košem. Par glasnih lop — lop, je bilo slišati iz jarka: nato pa je vse potihnilo.

Gašper je čakal ovna in čakal, klical na vse grlo: “Abri! — čogrl! — na—na!” Pa vse zaman, ovna ni bilo od nikoder. Že se je namenil sam v jarek za njim, kar ga je ta podzavril na drugem vrhu z glasnimi: me-e-e-e!

Gašper se je ozrl in zapazil, kako je Fefa že vlekla kozla za motvoz, ga neusmiljeno pretepala in ga tirala naravnost proti svoji kajši.

Mešetar je videl, da danes ni nič s Fefo, mislil si pa je na tihem: jutri jo bodem pa že potolažil, z latvico kislega mleka.

Koj drugo jutro je koračil Gašper navzgor proti Fefi. Ta ga je jezno pogledala, se zavrtela na peti in se obregnila:

“Mar si prišel po ovna, nikdar ti ga ne dam; tamkaj je Maruoberg, pa si poišči pravico, če si jo hočeš!”

“E, no, no, ne bodi tako huda, Fefika, vidiš, to-le latvico kislega mleka ti dam za pobita jajca, pa bodiva si dobra.”

To govoricenje je pa Fefo še bolj razkačilo, — pograbila je žetlar s pomijami in zavpila:

“Če ne odkrešeš, te oblijem po tvojem lažnjivem jeziku.”

Gašper je še nekaj mencial z nogami in jeceljal, pa kot bi trenil, je imel pomije v licu. Vendar tudi on se ni pomišljal na dolgo, ampak ne bodi len, — treščil je kislo mleko z latvico vred v baburo. Učinka svojega čina ni imel časa počakati in navrl jo je z vso silo navzdol.

Prišlo je do pravde med obema sosedoma. Majdakova jajčarica je na celo stvar tako zasukala, da je bil Pelunjskov obsojen na povrnitev po ovnu storjene škode. Fefin koš pa je bil dražje cenjen nego je bil oven vreden, torej je pustil mešetar ovna Majdakovi; v srcu pa je ostal prepričan; baba ima krivično blago na vesti in odslej se je vsa prejšnja — ljubezen spremenila v kruto sovraštvo.

IV.

Prismeal se je pust z vsemi svojimi norčijami in burkami.

Kakor povsod, tako častimo tudi mi hribovci zaščitnika vseh neumnosti, se veda po svoje. Ne vem, če po drugod tudi, pa pri nas je ta navada, da se zberejo na pustni dan fantje, vprežejo konje v precej debel ploh ali hloď, in potem ga vozijo do hiš in bajt, kjer prebivajo tako bolj po sili device.

Prišedši do hiše, se spravi najbolj brijten na drevo ali kak zvišen prostor in od tamkaj pridiguje deviškemu stanu. Po dokončanem nagovoru pa odrežeta dva toliko kosov od ploha, kolikor je samic pri hiši in nato gredo dalje.

Tudi taisto leto, ko sta živela Fefa in Gašper v medsebojnem sovraštvu, pripeljali so fantje ploh po jarku proti mešetarju in ga mislili vleči navzgor po Radlu.

Brž pa, ko je Gašper zapazil celo komedijo, porodil se mu je maščevalen naklep v glavi. Stopil je iz bajte in zaklical fantom:

“Hej, lavžanki, če greste z menoj žagat ploh k jajčarici Fefi, vam dam liter pristnega domačega žganja!”

Fantje so bili brž pri volji; pa pokazala se je druga težkoča. Hrib proti Fefini kajši je bil grozno strm in konji niso mogli potegniti hloďa, navzgor. A vendar se fantalini niso pomišljali dolgo. Odpregli so konje, podtaknili dva kolca pod hloď, ga dvignili na rame in hajdi z njim navkreber.

Še mešetar je pomagal pri jednem koncu in celo pot ugibal, češ:

“Prav pametno je, da gremo peš, če bi baba slišala konje, bi se skrila, tako pa jo bomo zasačili ravno na gnezdu.”

Ravno pred duri so položili ploh;

mešetar pa je splezal na bližnjo hruško in pričel svoj slavnostni govor. Zastavil je s samim Adamom; razkladal sorodstvo pasjega repa in ženskega jezika in ko se mu je že jezik osušil, nehal je z jajčarico Majdakovo Fefo.

Nato je še zapela žaga svoj: žin-žin, in precej velik kos je odletel od ploha.

Uboga Fefa, kar tresla se je od jeze, cepetala z nogami, grizla nohte in škric na podpasniku. Že parkrat je bila zagrabila za zapah in hotela sramočilce oplahnuti s pomijami, pa strah pred preveliko premočjo jo je vsikdar zadržal.

Po dokončanem obredu je še Gašper Fefo lepo poprosil, naj bi blagovolila odpahnuti duri in sprejeti leseno darilice iz njegovih, če že ne samskih, pa le vsaj udovskih rok. Ker pa ni bila uslišana njegova prošnja, so jej pribili fantalini odžagani kos na vrata, jej razrdili voziček in vse posamezne dele razstavili po kajšini strehi. Nato pa so odšli med glasnim krohotaanjem nad mešetarjev šnop.

Uboga Fefa pa se je zaklinjala pri vsem svetem na zemlji, da se bode bridko maščevala, posebno nad Pelunjskom.

Mislila si je, če se vsak večji praznik praznuje skozi osem dni, zakaj bi se pust ne?

“In ravno v pustovi osmini”, govorila je sama pri sebi, “napravim temu srakoperju slamnato babo in jo ponesem na duri.”

In celi dan je privezovala slamo na kolec in ker je hotela, da bi dobila slama človeško podobo, morala jo je obleči v krilo in jopič. Navadno slamnate može in babe oblačijo v cunjé, teh pa Fefa ni imela, ker je vsako obleko razkadila do zadnje niti. Ni jej torej preostalo drugega, kakor slamo obleči v malo boljše obleko.

Tako je Fefa tudi storila in menila; dedec bode itak jezen treščil babo v jarek, potem pa lahko jaz grem in jo zopet slečem.

Na malega pusta dan je resnično slonela slamnata baba z dolgo šibo v rogi ob durih Pelunjskove bajte.

Radovedna Fefa je vedno škilila navzdol in že komaj čakala, kedaj da bode odprl Gašper duri in ga bode obrisala slamnata baba s šibo po licu.

Čakala je že precej dolgo; mešetar je že precej dolgo kuril v bajti, na svetlo ga pa še le ni bilo. Še le okoli 9. ure je pomolil nos skozi duri in jih polagoma odprl.

Na glas se je zakrohotal, ko je padla slamnata baba brez namenjenega udarca pred njega; in ozrl se je v hrib in res opazil, kako je izginila Fefa za ogrom.

“Čakaj”, je godrnjal, ogledujoč slamnato baburo, “krila in jopiča, ki sta še čisto dobra, ne dobiš nikdar več na-

zaj, ampak vse skupaj bom zažgal — pred tvojimi očmi.”

Nanosil je na kup dračja in postavil na sredino dolg kolec. Pritrosil je nato slamnato babo in jo začel slačiti; ko je bila slečena je privezal golo slamo na kolec in podžgal dračje. Plamen je jel švigati. Gašper je vzel v roke predpasnik, ga motril z očmi veččaka, pa ga pognal v ogenj.

Vzel je nato še jopič, ga obračal na vse strani, škilil po strani navzgor in zapazil, kako ga žalostno pogleduje sosed Fefa. Že je hotel pahnuti na grmado še jopič, ko se je razlegal s hriba prosek jajčarčin glas:

“Nikar, Pelunjske, ali ni škoda?”

Kot balzam je vplivala ta prošnja na mešetarjevo srce, ozrl se je v hrib in zaklical:

“Doli stopi, če hočeš rešiti cape.”

Dasi nerada je vendar pristopicala Fefa v jarek h grmadi.

(Konec prih.)

Rojaki, če hočete imeti lepo očišče-no perilo pošljite ga v edino slovenska perilnico v mestu

WELLNITZ LAUNDRY
106 N. Bluff St., Joliet.

N. W. tel. 218. Chicago telefon 924
Naše delo je izborno. Podpirajte domačo obrt!

Emil Bachman
1719 South Center Avenue,
CHICAGO, ILL.

Najstarija slavensko-krščanska tvrđ ka **BARJAKA, BADŽA, KAPA, RE GALIJA, MARŠALSKIH ŠTAPO VA** itd.

Prodajemo zlatne znakovce za sva slovenska i slovenska društva. Pišite po naš veliki ilustrirani cie nik, tiskan u svih slavjanskih jezicih koji šaljem na zahtjev svakome ba dava.

Vlastnik je Čeh, ali govori slovenski Imamo na stotine zahvalnih dopi sov od Vam poznatih slovanskih dru števa.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloga ter pošilja denar na vse dele svetu.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Antonija Rifel izkušena babica.

512 N. Broadway Joliet, Ills.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo
Mesnica
Tel. 101 Joliet, Ill.

Angleščina.

Mi poučujemo že peto leto anglešči-no potom dopisovanja. Dobri uspehi. lahka metoda. Učite se doma. Pouk traja do šest mesecev. Pišite po po-jasnila še danes. Šolnina nizka.

Slovenska Korespondenčna Šola

(Prejšnji naslov: 6119 St. Clair Ave. S. B. 10.)
1380 E. 40th St. Cleveland, Ohio.

Garnsey, Wood & Lennon

Advokati.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Geo. Lopartz

Grocerijska prodajalna
N. W. telefon 808
402 Ohio Street JOLIET, ILL.

Ljudsko Krepčilo.

Tekom zadnjih par let so se zdravniki najbolj zanimali za krepčanje človeškega telesa od mladosti do zrele starosti. Prišli so do zaključka, da se dajo mnoge bolezni in nadloge preprečiti s pravim okrepčilom. Tako zdravljenje je prijetno in lahko. Treba je le izbrati si hrano, ki ti prija, pa tudi je treba vedeti koliko je iste dovolj in ne premalo. Ako imaš slab okus in prepočasno prebavljenje, začni takoj rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko VINO

To znano zdravilo bo okrepčalo oslabele člene prebavljanja in bo uredilo delovanje. Izčistilo bo sestav in ohranilo ga čistega in močnega. Priporoča se v slučajih

zabasanosti,
bolečinah in koliki,
neprebavnosti,
glavobolu,
bledosti in slaboči,
izgubi spanca,
izgubi okusa,
neprijetnosti po jedi.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko VINO se naj začne rabiti kakor hitro se ne čutite dobro. Dobro je tudi za ženske in dekleta, ki trpe na glavobolu, nervoznosti, protinu in sploh slabosti. Dajte ga onemu, ki rabi moči

V lekarnah.

JOSEPH TRINER,
1333-1339 SOUTH ASHLAND AVE. CHICAGO, ILL

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill.
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

203 Woodruff Bldg. **Oba tel 169** **Joliet, Ill.**

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Najstarejša banka v Jolietu.
Glavnica in preostanek \$400,000.00.

Chicago tel. 500 (Five hundred.)

Sedaj je čas si kupiti lepo zlatnino in po zelo nizki ceni: ure, verižice, prstane, ženske knofelce, naglavne kamplne z lepimi kamni, stenske in budilne ure. Se priporočam slavnemu občinstvu edini slovenski zlatar v Jolietu

FRANK BAMBIČ,
210 Ruby Street, Joliet, Ills.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

rom, da ne veruje v Boga in ne v posmrtno življenje. Zato ni čuda, če se je izrazil, da zakon sklenjen do smrti med enim možem in eno ženo je nemoralen, to se pravi: nepravilen in nepošten. Kristan trdi, da mož ima ženo za sužnjo in zato se bo ženska po naukih socialističnih lahko opustila mozeve oblasti, ker mož in žena morata biti popolnoma enakopravna. Če bi zeleni g. Kristan vedel, kako Američani spoštujejo ženo, bi kaj takega nikdar ne znil. Kristan še ne ve, da bi ga ženske v Ameriki lahko namlatile, če bi hotele, pa bi se jim pred sodnijo prav nič ne zgodilo; nasproti naj bi pa g. Kristan le malo položil svojo roko na osebo ženskega spola, pa mu garantiram, da bi v 24 urah gledal skozi železne mreže... — Sicer pa, ali si morete misliti lepše zveze med možem in ženo, kakor jo uči katoliška cerkev, kadar sklepa zakon nuporocencev? Cerkev tako reče pravi: "Mož je sicer glava družine, vendar mu pa Bog žene ni dal za dekle, ampak za pomočnico. Zato naj mož ženo ljubi, kakor Kristus ljubi svojo cerkev in žena naj bo možu vdana, kakor je cerkev Kristusu podložna in vdana. Enega srca in enih misli bodita oba." Seveda Kristan ne pozna pošteno, dosmrtno zakonske ljubezni; ker rekel je na shodu, da druge ljubezni na svetu sploh ni, kakor tista, "ki jo ima v mladih, vročevrtnih letih fant do dekleta." Kristan, ali ni vaše srce grozno surovo?

Nesramno je zavijal Kristan, ko trdi, da katoliška vera hoče, da so ljudje revni in da tolaži samo s tem, češ, vse je volja božja. Resnica je, da po evangeliju in tudi po zdravi pameti lahko sklepamo, da na svetu ne bodo nikdar vsi ljudje bogati. Vera človeku prav nič ne brani, da bi človek ne smel postati bogat, vera samo pravi, naj človek prav uporablja svoje bogastvo in naj se nikar človek ne spozabi tako daleč, da bi po božje častil zlato tele, ker: Išcite najpoprej božje kraljestvo in njegove pravice...

G. Kristan je nadalje rekel: "Tako mislimo mi socialisti, in če smo mi tepci, je Bog vzrok, zakaj je tepce ustvaril. Bog ni ustvaril tepcev, ampak če je Kristan danes še tepce, je sam vzrok, zakaj se pa ni bolj učil v mladih letih?"

Take in enake čenčarije je spravljal na dan Kristan v pouk slovenskim delavcem. Skandal je samo to, da se Kristan, ta importirani in dobro plačani "prijatelj delavcev", upa tako slepiti in zapeljivati delavski stan. Če bi poslušali tako globoko videli v njegovo hudobno srce, kakor sem jaz, bi drugače o njem sodili, kakor so pa. Ali ni smešno, če delavec ploska ljubljanskemu škricu, ko se norčuje iz vere in zasmehuje vse to, kar verujejo ne samo verni Slovenci, ampak kar verujejo med raznimi narodi možje-učenjaki, o katerih bi lahko rekli, da duševni pritlikovec Kristan jim ni vreden odvezati jermenov od njihovih čevljev? Ali ste vi, g. Kristan, res tako nevedni, da ne poznate zgodovine, ki nam opisuje učenjake in velikane po duhu, ki so bili verni možje in pobožni katoliki?

Ostala vsebina Kristanovega govora je pa tista stara pesem: "Delavec, ti si suženj, za psa te ima kapitalist; bič vihtijo nad teboj in te silijo k delu; lačen si ti in tvoja žena in tvoji otroci; v slabih stanovanjih polagoma umiraš, ti uboga žrtev kapitalizma..." To je prvi "štikelec" pesmi, ki jo škric Kristan poje delavcem v Ameriki. Drugi "štikelec" se pa glasi: "Ne obupaj! Še je upanje na rešitev... nebo se žari... zarja boljše bodočnosti ti sije na obzorju... zvezda sreče se ti smehlja... srečen boš, bogat boš, prost boš v — socializmu!" Pojte se solit, vi Kristan, z vašim petjem in vašimi obljubami! Kedar bi že socializem zmagal, če bi socializem ne bil velikanska nesmisel, kedar bi socialisti že zmagali, če bi ne bili vsi tako sladki lažnjivci. Tu pa tam so že poskusili s socializmom, ampak, povsod se je izjalovil. V Milwaukee je bil socialist Seidel župan. Danes ni več. Zakaj ne? Ker je delavcem vse obljubil, storil pa za nje prav malo. Socialist Berger, ki je bil v kongresu, je tudi to pot pri volitvah propadel. In tako vidimo socialistični fiasko v eni ali drugi državi. Sladki lažnjivci ste, socialisti, zapeljivci ljudstva in navadni hujskači. To je vsa vaša zasluga...

Kako ima Kristan veliko srce za delavca, je pokazal tudi s tem, ko je na shodu izrazil svoje simpatije do 9 milijonov ameriških barab, ki so po njegovem mnenju tudi — žrtve kapitalizma. Ljudje so debelo gledali, kako Kristan spravlja v en koš delavce z barabami, a mu niso zamerili; zeleni Kristan pač ne ve, da ameriška baraba je pač baraba kakor so druge barabe po svetu, ki bi lahko vsak dan

**Rezervni sklad
nad
pol milijona
kron.**

KMETSKA POSOJILNICA Ljubljanske Okolice Reg. Zad. Zneom.

Zav. v Ljubljani Dunajska Cesta 18.

obrestuje hranilne vloge po čistih
brez odbitka rentnega davka. **4 in 1/2 %**

Naš zaupnik v Zjed.
državah je

Frank Sakser,

6104 St. Clair St., Cleveland, O.
82 Cortland St., New York.

**Stanje hranilnih
vlog
dvajset milijonov
kron.**

delali, a ne marajo in prostovoljno živijo svoje romantično mizerabel življenje...

Od čikaških socialistov sem bil izzivan tako naravnost, da sem bil prisiljen shoda se udeležiti. Poslali so mi registrirano povabilo in še celo pred cerkvijo so v nedeljo ti predrzneži delili plakate in me v njih izživali. Zato sem šel na shod — in ni mi žal! Z g. Kristanom se nikakor nisem spustil v debato, ker na ljudskem shodu vendar ne moremo znanstveno reševati stotine vprašanj socializma. Znanstvena debata, ki bi pa za ljudi bila presuhoparna, bi se lahko vršila n. pr. samo o vprašanju: "Ali je človek upravičen do zasebne lastnine?" — Po končanem Kristanovem govoru sem se jaz edini oglašil k besedi in povedal med drugim tole:

Dandanes se velikokrat po krivici trdi in piše, da je katoliški duhovnik ali da je katoliška cerkev nasprotna interesom delavskega stanu.

Katoliški duhovnik ne more biti delavcem nasproten, ker duhovnik med delavci živi in od delavcev je tudi plačan za svoja opravila. Kadar se delavcem slabo godi, takrat se slabo godi tudi našim zadolženim cerkvam, v katere zahajajo delavci. Zatorej katoliški duhovniki, ki smo izvečine bili rojeni v kmetskih hišah ali slavnatih kočah, ne moremo biti in nismo nasprotniki delavskega stanu.

Tudi katoliška cerkev, katero je ustanovil revni Kristus, nikdar s svojimi nauki ne nasprotuje delavskemu stanu. Veliki papež Leon XIII. je spisal več enciklik ali okrožnic o delavskem vprašanju in te papeževe okrožnice je bral in jih še danes prebira in občuduje ves krščanski svet. V teh okrožnicah papež rešuje pereče socialno vprašanje. Na delovni čas široko razkriva rane bolne človeške družbe in kot večš poznavatelj današnjih razmer nudi zdravila za bolno človeško družbo, nudi pomoč bednemu delavskemu stanu. Na drobno razlaga, kaj mora storiti za rešitev socialnega vprašanja cerkev, država, delodajalci in delavci. Naj na kratko omenjam, da papež v tej okrožnici sam pripoznava in zahteva, da delavni čas bi moral biti krajši, posebno kjer je delo jako utrudljivo; da bi delavec moral imeti zadosten počitek; nedelje bi morale biti za delavce proste; plača bi morala biti toliko, da delavec lahko pošteno preživi svojo družino, da lahko vzgoji svoje otroke, in da lahko od služka še na stran dene za slučaj bolezni, starosti ali kot dedščino otrokom. Delavec mora biti organiziran. Posameznik ni nič, organizacija zmora veliko. Pravica mora vladati med delavci in delodajalci in država je dolžna s postavami podpirati delavca in mu pomagati, kadar se mu godi krivica, kajti delavec ni samo golo orodje v rokah delodajalca, ampak je človek, vreden svojega spoštovanja, vreden usmiljenja in ljubezni...

Z učenimi dokazi je papež Leon XIII. podprl svoje trditve. Poslal je te okrožnice po celem svetu in zaslovel je in še danes slovi: Leon XIII. — socialni ali delavski papež. Katoliška cerkev, ki revežem oznanjuje evangelij, nikakor ni nasprotna delavskemu stanu. Katoliška cerkev sovraži samo eno — in to je greh. Kar je v socializmu dobrega, to katoliška cerkev rada pripozna; kar je pa v socializmu grešnih naukov, teh pa katoliška cerkev ne more pripoznati, ampak pobija jih bo do konca.

ANTON SOJAR.
(Dalej o tem prihodnjič.)

MALI GLASI.

Godba za plese in vse druge zabave, zmožna grati slovenske in drugonarodne komade, najnovejše. Z orkestrom ali plehovo godbo po unijski ceni. Tudi iščem slovenskih godev. Telefon 703 N. W., 1521 Chic. Josip Stukel, 209 Indiana St., Joliet, Ill.

GODBA ZA VSE PRILIKE, ČLAN A. F. M. Stnov. tel. Chicago 1098, urada tel. Chicago 564. Boyne's Band and Orchestra, soba 2, D'Arcy Hammond Bldg., Joliet, Ill. Jos. A. Boyne.

NAPRODAJ POHIŠTVO — PO primerno nizki ceni. Ana Vogrin, 1216 N. Hickory St., Joliet, Ill.

IŠČEM SVOJEGA BRATA PETER VIDEČIČA. Pred dvema letoma je bil v Californiji in od istega časa nisem več o njem slišala. Če kdo ve o njem, ga prosim, da mi nazna ni ali pa naj ve sam zglesi. Katarina Težak, Soudan, Minn., P. O. Box 700. 3t

RAZPRODAJA STAREGA BLAGA na 504 S. Chicago St. v torek in sredo, 12. in 13. nov. 1912. 49t1

POZORI!

Rojaki pomislite si poprej kot potrošite vaš težko zaslužen denar v slabih tovaršijah in to brezpotrebno. Boljše je, postrežite si vaše telo. Ako hočete biti dobro postreženi in dobro pivo piti, pridite k meni, ker točim najboljšo E. Porter Lager pivo, domača in kalifornijska vina ter najboljše žganje in imam lepo dišeče smotke, ter imam prenočišča. Prijatelj pridite, da se prepričate sam. Postrežba dobra, cena zmerna, ker pri meni je ena največjih slovenskih zalog s pijanci v Jolietu.

Se priporočam vsem rojakom v obilen poset, jaz dobroznani salunar, **JOŽEF BOŽIČ,** 101 Indiana St. N. W. tel. 384, Joliet.

AUSTRO-AMERICANA PARO-BRODNA DRUŽBA

Direktna črta med New Yorkom in Avstro-Ogrsko.

Nizke cene

Dobra postrežba, električna svitljava, dobra kuhinja, vino brezplačno, kabine 3. razreda na parobrodih Kaiser Franz Josef I. in Martha Washington. Na ladijah se govore vsi avstrijski jeziki.

Družni parobrodi na dva vijaka: Kaiser Franz Josef I., Martha Washington, Laura, Alice, Argentina, Oceania. Novi parobrodi se grade.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrni na glavne zastopnike:

PHELPS BROS. & CO.

2 Washington St., New York, N. Y. ali na njih pooblaščen zastopnike v Zjed. državah in Kanadi.

Važno uprašanje!
KDO mi opravi najboljše in najceneje?
Konzularne, starokrajne, sodnijske in vojaške zadeve
Javni notar Kaker
220 1/2 Grove St. Milwaukee, Wis.

Anton Kirinčič

Cor. Columbia in Chicago St.

Točimo izvrstno pivo, katero izdaje slavnostna Joliet Citizens Brewing Company.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

Telefon South Chicago 705.
SOBA 217, 9206 COMMERCIAL AV.

Popravljamo Delo jamčimo

KLOBUKE

kupljene pri nas urejemo brezplačno
NAJBOLJŠI
\$2.00 KLOBUKI V MESTU.

Brennan & Olander

318 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

N. W. Phone 825 Chicago Phone 2502

John Verderber

STARA GOSTILNA
Dvorano v najem

Za svatbe, plese, zborovanje in razne druge prilike.

MIH. TERDICH, vodja.

203 Ruby St. JOLIET, ILL.

Zastonj \$15

Ko kypujete uro---kupite najboljšo, da prepričite sitnosti.

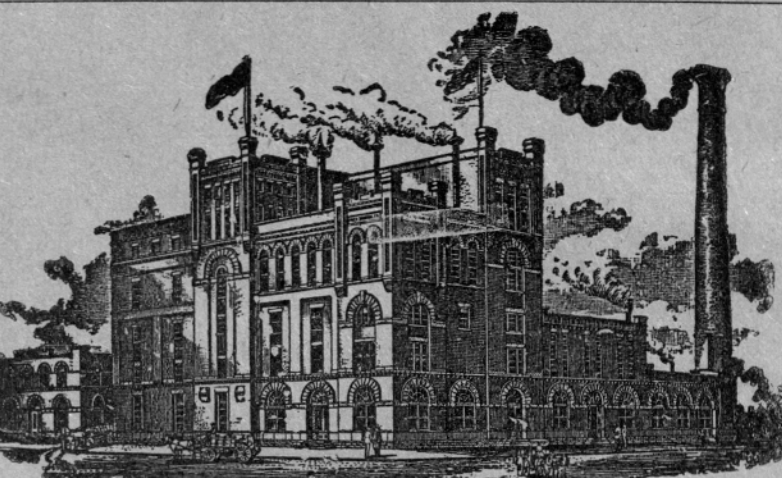
Prodajemo najboljšo ure na svetu za skoro polovico cene. Elgin in Waltham ure so najboljše.

Da razglasimo našo trgovino smo pripravili nekaj kontest, da bo vsak lahko dobil svetovnoznano uro. Poskusite in dobite kontest. Uredite štev. tako da bo na vse strani število 15, a nam pošljite odgovor, da vam pošljemo ček kredita za \$15, ki je dober za nakup krasnih Elgin ali Waltham ur. Šaljemo vam tudi naš cenik — badava, da si izberete. Pišite danes in pridejajte znamko za pošto.

CORONA COMMERCIAL CO.

443 E. 16th St., Dept. 80

NEW YORK CITY

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

FINO PIVO V STEKLENICAH.

Bottling Dept. Cor. Scott and Clay St.

Both Telephones 26.

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno posebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mrtvaške vozove in kočije.

Na pozive se poslužuje vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočiji in vsi delavci so Slovenci.

Iščejo se delavci

za rezanje stebrov za rudnike, železniških pragov in hladov, v mestu Curtis, Illinois, blizu Springfield, Ill. Fin, gladek les. **STALNO DELO.** Piši na naslov.

Covey-Durham Coal Co.

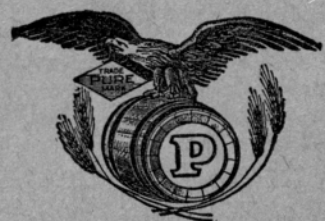
203 S. Dearborn St.

Chicago

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.